

Х ПЕРСОНА

АНДРІЙ
ПОКРОВСЬКИЙ:
«ЛУЦЬК - НАШ
СПІЛЬНИЙ
ДІМ»

стор. 6

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА

№35 (236) • 10 вересня 2015 року

ЦІНА ДОГОВІРНА

Передплатний індекс – 49831

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • СПОРТ •

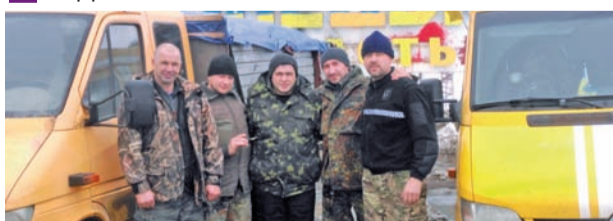
ЛУЦЬК ЯК МІСТО СПОРТИВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

НА СТАДІОНІ «АВАНГАРД» ВІДКРИТО ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КОМПЛЕКС

стор. 8-9

Х ВІДВЕРТО ПРО АТО

«З ТИМИ, ХТО ПЕРЕБУВАВ У ПОЛОНІ В РОСІЯН, ПРАЦЮВАТИ ЛЕГШЕ, АНІЖ З ТИМИ, ЯКИХ ЗАХОПИЛИ КАДИРІВЦІ»

ЗАГИБЛОГО БІЙЦЯ ЛЮДИ ЗУСТРІЧАЛИ НА КОЛІНАХ І ЗІ СВІЧКАМИ В РУКАХ

Ми познайомилися з ним у міжміській маршрутці. Він не був удома рік. А за цей час його дружина подала на розлучення. Він повертався поранений, на милицях, їхав на операцію. А зустрів його брат, а не кохана з маленькою донечкою... Він їхав з АТО...

стор. 7

Х ФУТБОЛ

«КОРОЛЯ» З «КОРОЛЕВОЮ» ПРИМИРИЛИ ВЕТЕРАНИ

КИЇВСЬКІ ВЕТЕРАНИ НА КЛАСІ ОБІГРАЛИ ВЕТЕРАНІВ «ВОЛИНІ» 2:1

Товариський матч ветеранів «Волині» й «Динамо» передував офіційній церемонії відкриття оновленого «Авангарду». Попри негоду, матч зібрав більшу кількість вболівальників, ніж середньостатистичний поєдинок чемпіонату України. І не дивно, бо стартові склади команд перевершили будь-які сподівання вболівальників.

стор. 14

Х УРБАНІСТИКА

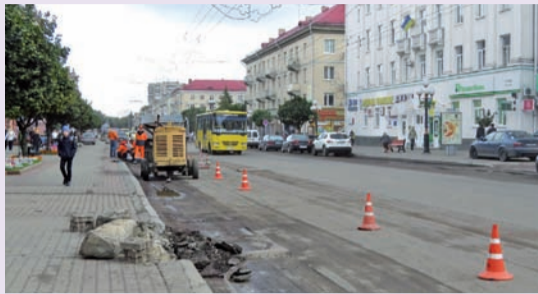
ТВЕРДИЙ ЛУЦЬК:
ІСТОРІЯ МІСЬКОЇ БРУКІВКИ

Замощення вулиць було важливою справою, яка одразу захоплювала кілька сфер: транспортну, естетичну та санітарну. Луцьк часів Речі Посполитої замощували деревом. Перше кам'яне мощення у місті з'явилося на теперішній вулиці Лесі Українки.

стор. 10

X ГРОШІ В АСФАЛТ

РЕМОНТ НА
ПРОСПЕКТІ ВОЛІ
КОШТУВАТИМЕ 11
МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Луцькавтодор-Сервіс» виграло два тендери на ремонт доріг на проспектах Перемоги та Волі.

Тендер проводив департамент житлово-комунального господарства.

Згідно із його результатами, капітальний ремонт покриття проїжджої частини проспекту Волі від вул. Словацького до вул. Шопена обійдеться в 11 мільйонів 248,9 тисяч гривень, включаючи ПДВ.

Серед учасників тендеру на ремонт проспекту Волі та проспекту Перемоги також було ТзОВ «Техно-Буд-Центр» з Тернополя. Це підприємство пропонувало ремонтувати проспект Волі за 11 мільйонів 391, 4 тисяч гривень, а проспект Перемоги – за 3 мільйони 789, 3 тисяч гривень, що на 227 тисяч гривень більше, ніж у конкурентів з «Луцькавтодор-Сервісу».

Судячи із документації конкурсних торгів, на проспекті Перемоги було заплановано фрезерування асфальтобетонного покриття, тобто знімання верхнього шару на глибину 4 см. Глибина фрезерування на проспекті Волі, згідно з документацією, становитиме 4-5 см.

X АВТО

В УКРАЇНІ ЗНОВУ
ХОЧУТЬ ПОВЕРНУТИ
ОБОВ'ЯЗКОВИЙ
ТЕХОГЛЯД

Обов'язковий техогляд для всіх транспортних засобів, який скасували в Україні в 2011 році як джерело корупції, можуть повернути вже з 1 січня 2016 року, пише «Економічна правда».

Про це повідомив голова Всеукраїнської асоціації автомобільних імпортерів і дилерів Олег Назаренко, посилавшись на власне джерело в Міністерстві фінансів.

«Причина повернення – за відсутності обов'язкового техогляду (ТО) автомобіліста неможливо проконтролювати на предмет сплати обов'язкового транспортного податку. Вони хочуть повернути техогляд і контролювати сплату податку на цьому етапі», – каже Назаренко.

Проект про повернення ТО зараз проходить внутрішнє погодження у Мінфіні. Але є великі шанси, що таку неприємну для водіїв процедуру таки повернуть, адже Україна зобов'язалася це зробити при підписанні Угоди про асоціацію з ЄС і приєднавшись до Директиви ЄС/40/2009 про загальний техогляд.

Як пояснив Назаренко, в ЄС з 1 січня 2015 року було введено техогляд на всі автомобілі. Україна зобов'язана це зробити до 1 січня 2017 року. Але раніше була домовленість, що авто до п'яти років ТО не підлягають, а контролювати сплату транспортного податку планують саме на такі машини.

Крім того, раніше була домовленість, що ТО повернуть без участі МВС, а згідно з проектом ТО, проводитимуть акредитовані СТО, але видавати талони і контролювати сплату транспортного збору хочуть доручити реєстраційним центрам МВС.

«Я, може, і не проти цивілізованого техогляду, але в такому вигляді – категорично проти! Ми будемо робити все можливе, щоб ці проекти так і залишилися проектами. Тим більше, що якщо нам вдасться відбитися від транспортного податку, то і введення ТО в такому вигляді втрачає сенс», – підсумував Назаренко.

X GAUDEAMUS IGITUR

У СТУДЕНТИ
СХІДНОЄВРО-
ПЕЙСЬКОГО ВИШУ
ПОСВЯТИЛИ
ПЕРШОКУРСНИКІВ

До лав Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки урочисто прийняли 1915 першокурсників, а також 437 магістрів. Окрім цього, й викладачі вишу урочисто отримали наукові ступені та звання.

Церемонія посвяти та традиційний марш вулицями Луцька відбулися 4 вересня. На оновленому стадіоні «Спортивне ядро» першокурсників вітали і напутнім словом, і піснею. Студенти спільно зачитали присягу і відтепер офіційно є повноправними членами Лесиного вишу.

Ректор університету Ігор Коцан закликав першокурсників сповна використовувати ті можливості, які дає їм виш, у тому числі й оновлену спортивну базу.

А голова наглядової ради університету та засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця особливу увагу звернув на студентів історичного факультету, адже свого часу сам його закінчував.

«Від вас залежить правдивість історії, яку творять уже сьогодні. Ви маєте не лише читати й аналізувати те, що написано у книжках,

Голова наглядової ради вузу Ігор Палиця привітав не лише студентів, а й викладачів вишу з присвоєними ступенями і званнями

а шукати правду і говорити правду. Ваша праця має бути політично незаангажована. Ми починаємо будувати державу. Нехай у нас буде гарне майбутнє», – зазначив Ігор Палиця.

«Будьте найкращими, найрозумнішими, найцікавішими для тих, хто за вами полова-тимає, аби після здобуття вами диплому забрати до себе на роботу. Намагайтеся не лише вивчати вузькопрофесійні спеціальності, а опанувати якомога більше іноземних мов. Адже ми прагнемо до Європи, треба вивчати найсучасніші твори, а це можливо за-

До лав Лесиного вишу вступили 1915 першокурсників

вдяки знанню іноземних мов. Все у ваших руках», – продовжив голова наглядової ради університету.

Голова правління Фонду «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк зазначив, що аби навчання сучасних студентів було більш яскравим та сповненим можливостей, до підтримки вишів області долучається і Фонд «Новий Луцьк». Зокрема, діє програма «Луцьк – центр освіти і науки». За час діяльності вдалося обладнати за кошти Фонду лабораторію біотехнологій із оздоровлення, розмноження та вирощування гібридних та інших

культур, лабораторію стандартизації та якості харчових продуктів, відремонтувати спортивний стадіон. Найкращі студенти отримують іменні стипендії Фонду, мають підтримку для занять спортом, а також допомогу в організації змістовного дозвілля.

«Ми підтримуємо громадські студентські організації. Це цікаві молоді, перспективні люди з гарними ідеями, активною позицією. Хотілося б, аби вони залишалися у місті, а не від'їжджали кудись. Тому ми і підтримуємо їхні ідеї», – зазначив Олександр Товстенюк.

Студенти-першокурсники ж розповідають, що вже готові до активного навчання, хоча й незвично висиджувати такі довгі пари. Утім у майбутнє дивляться з усмішкою та радіють, що стали студентами.

«Головне – це віра у себе. Адже з того моменту, коли ви почнете вірити у себе, в вас почнуть вірити усі інші. Розвивайте себе у всіх галузях, шануйте працю тих, хто поруч, і пам'ятайте: часу мало, встигніть зробити все. Візьміть від університету по максимуму», – зазначила представниця студентського колективу Дарина Репницька.

X ВЕЛИКЕ ПЕРЕСЕЛЕННЯ

ВИКОНКОМ ЛУЦЬКА НІЯК НЕ МОЖЕ
ВИСЕЛИТИ КВІТКАРІВ ІЗ ЦЕНТРУ

Квіткарів із центру міста до 20 вересня хотіли переселити торгувати на вулицю Глушець, 41а, що неподалік обласної філармонії.

Відповідний проект рішення виносили на засідання виконавчого комітету міської ради. Однак «за» проголосувало лише вісім членів виконкому, що є недостатньо для ухвалення рішення.

Нагадаємо, що виселити торговців квітів з дворів на початку проспекту Волі вирішили у зв'язку із тим, що там велася незаконна торгівля. Мешканці прилеглих будинків скаржилися на сміття та незручності, які спричиняє торгівля. Переселення мало відбутися ще до початку вересня.

Тоді планувалося перенести ринок до магазину «Знання». Втім, як повідомив

начальник управління містобудування та архітектури Леонід Герасимчук, квіткарі хочуть торгувати ближче до центру. Більше того, мешканці біля книжкового магазину теж проти сусідства із ринком. Та і технічні умови тут неможливо забезпечити. Наприклад, водовідведення.

Тому на черговому засіданні виконкому 3 вересня пропонували переселити продавців на вулицю Глушець. А в подальшому, коли в центрі міста збудують підземний перехід, квіткарів знову повернуть до центру. Обов'язковість розміщення квіткового ринку в підземних переходах обіцяв прописати архітектор Герасимчук у містобудівних умовах.

Якщо квіткарі не виконають вимогу переселитися, департаменту житлово-комунального господарства та відділу муніципальної дружини мали би до-

ручити провести демонтаж тимчасових споруд за рахунок їх власників. Переселення мало би відбутися до 20 вересня.

Однак рішення не набрало потрібної кількості голосів. Члена виконкому та секретаря Луцькради Сергія Григоренка таке голосування обурило. Він запропонував виселити в двір будинків на початку проспекту Волі, де нині ринок, списки тих «популістів», які не проголосували за переселення.

X ЗДОРОВ'Я

Хвороби опорно-рухового апарату і захворювання очей за останні роки стали найбільш типовими для луцьких дітей.

Про це 3 вересня під час засідання виконавчого комітету повідомила головний лікар Луцької міської дитячої поліклініки Оксана Лещинська.

Вона зазначила, що десятки років на першому місці були патології ендокринної системи. Втім після зміни методів профілактичних оглядів на перше місце стали хвороби сучасності: опорно-рухового апарату та зору. Це медики пов'язують із входженням у життя дітей з раннього віку комп'ютерної техніки.

Зокрема, у структурі захворювань школярів, вперше виявлених під час профогля-

НА ЯКІ НЕДУГИ НАЙЧАСТІШЕ
ХВОРІЮТЬ ЛУЦЬКІ ДІТИ

дів, перше місце посідають хвороби ока; друге місце – хвороби кістково-м'язової системи; третє місце – ендокринна патологія, четверте – шлунково-кишкова пато-

логія. Ці недуги цілком відображають спосіб життя наших дітей та його наслідки у шкільному віці.

Якщо ж говорити про показники захворюваності

дітей віком до одного року, перше місце – за хворобами органів дихання; друге – за перинатальними станами; третє – за хворобами шкіри та підшкірної клітковини, четверте місце мають хвороби нервової системи.

Серед дітей віком до 14 років за поширеністю на першому місці – хвороби органів дихання, на другому – хвороби ока, на третьому – інфекційні хвороби, на четвертому – хвороби органів травлення. Серед підлітків на друге місце виходять хвороби органів травлення, на третє – ендокринна патологія і хвороби сечостатевої системи.

СМАЧНОГО!

Виконавчий комітет Луцької міської ради вирішив, аби витрачали із міського бюджету 7 гривень на день на одну дитину для харчування обідами учнів 1-4 класів у загальноосвітніх навчальних закладах.

Відповідне рішення сто-сується першого семестру 2015-2016 навчального року. Рішення ухвалили 3 вересня.

У 2014-2015 навчальному році вартість обіду становила 7,40 грн на день на одну дитину. У зв'язку з коливанням цін на ринку у 2015-2016 навчальному році вартість обіду збільшено на 3 грн.

Відповідно до документу, затвердили і норми харчування для таких категорій дітей, які фінансуватимуться із бюджету:

- сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки; дітей, батьки яких загинули при виконанні службових обов'язків – 10,40 грн. на день на одну дитину;
- дітей, батьки (члени сім'ї, вітчим) яких призвані за мобілізацією на виконання указів Президента України

У ЛУЦЬКУ ЗАТВЕРДИЛИ КОШТОРИС МЕНЮ ШКОЛЯРІВ

«Про часткову мобілізацію» для участі в антитерористичній операції, – 10,40 грн на день на одну дитину (на підставі довідок, виданих відповідними уповноваженими органами, а також документів, що засвідчують ступінь споріднення);

- дітей військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань, співробітників правоохоронних органів, які задіяні для участі в антитерористичній

операції, забезпеченні порядку та охороні державного кордону на території Донецької та Луганської областей, – 10,40 грн на день на одну дитину (на підставі довідок, виданих відповідними уповноваженими органами);

- дітей, батьки яких загинули у ході антитерористичної операції, – 10,40 грн на день на одну дитину;

- дітей із малозабезпечених сімей – 10,40 грн на день на одну дитину;

- вихованців комунального закладу «Луцький навчально-реабілітаційний центр Луцької міської ради» – 11,50 грн на день на одну дитину;

- вихованців комунального закладу «Луцький навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа-інтернат I-III ступенів – правознавчий ліцей з посиленою фізичною підготовкою Луцької міської ради» – 36,00 грн на день на одну дитину.

Витрати на безплатне харчування учнів (сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки; дітей, батьки яких загинули при виконанні службових обов'язків; вихованців комунального закладу «Луцький навчально-реабілітаційний центр Луцької міської ради», комунального закладу «Луцький навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа-інтернат I-III ступенів – правознавчий ліцей з посиленою фізичною підготовкою Луцької міської ради») провадитимуть у межах загальних асигнувань, виділених на утримання установ освіти.

КУЛЬТУРА

НОВИНКИ ТЕАТРАЛЬНОГО СЕЗОНУ: ЕЛЕКТРОННІ КВИТКИ І ЧОТИРИ ПРЕМ'ЄРИ

У новому театральному сезоні Волинський облмуздрамтеатр імені Тараса Шевченка покаже чотири прем'єри. Розпочнеться сезон із мюзиклу «Ханума» за однойменним твором грузинського драматурга Авксентія Цагарелі.

Про це йшлося під час прес-конференції директора Волинського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка Анатолія Гливи 3 вересня, повідомляє інформаційне агентство «Волинські новини».

Режисер-постановник «Хануми» вже працював із волинськими акторами. Зокрема, він готував постановку вистав «Кайдашева сім'я» та «Століття Якова». Окрім цього, погодився написати п'єсу до книги «Гетьманіч Орлик» її автор – Іван Корсак. А театр, своєю чергою, візьметься за постановку твору на сцені.

Щодо репертуару в новому сезоні, то Анатолій Глива поділився, що у підборі та втіленні творчих ідей театри працюють дуже ретельно. Лише дитячих вистав у доробку майстрів сцени – 12. А вже, на думку Гливи, свого глядача треба виховувати змалечку.

Творчий колектив театру вже дав згоду на участь у двох театральних фестивалях. Незабаром із прем'єрою вистави «Ханума» він поїде у Тернопіль. Раніше там була постановка «Століття Якова». А ще є запрошення на фестиваль до Коломиї та Чернівців. У листопаді луцькі театри виступлять на львівській сцені.

А головне, зі слів Анатолія Гливи, – театр сьогодні потребує реформ. І на-

самперед вони мають стосуватися підвищення зарплат.

«Підвищити зарплати театрам можна через систему надбавок. Але на це, кажуть, завжди не вистає грошей. Хоча ми досягнули перших результатів – спочатку це 10% до зарплати працівникам, а зараз – 20% надбавки.

Та й взагалі театральна реформа буде проходити дуже складно. Мабуть, доведеться звільнити частину працівників – з метою оптимізації. Ми два роки тому змушені були звільнити двох наших колег, торік – трьох», – каже директор облмуздрамтеатру.

Театр має вести глядача за собою – невтомно стверджують театри. Анатолій Глива каже, що і вартість квитка має бути такою, щоб кожен, незалежно від віку і фінансового статусу, виду діяльності, міг придбати його. Сьогодні вартість квитка у театр Луцька від 10 до 40 гривень. Такою

вона й залишиться, впевнений Глива.

«Собівартість самого бланка – 1 гривня. Ми не підвищували три роки вартість квитка, і він коштує 40 гривень найдорожчий. Колись за висновками ревізії нам сказали, що якби у нас вартість квитка була 84,5 гривні, театр не довелося б фінансувати з бюджету. Але ми не граємо раз на місяць, а щодня. І хто ж прийде тоді щодня платити 80 гривень? Мистецтво має бути доступним для всіх», – сказав він.

А Петро Ластівка додав: «Ми робимо все, щоб глядачам покращити доступ до відвідування театру. У перспективі будемо продавати, за посередництвом сайта, електронні квитки».

Отож, театр відкриватиме сезон 19 вересня 2015 року прем'єрою вистави «Ханума». 23 вересня на камерній сцені запланована прем'єра постановки «Співоча українська родина» (автори – Анна Раєва, Павло Гарбуз).

ВАЖЛИВО

У «ВАРТІ ПОРЯДКУ» – ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЯ

Членів громадського формування «Варта порядку» закликають прийти на переатестацію. Усі ті, хто встигне зробити це до 15 жовтня, отримають посвідчення нового зразка.

Як повідомили у прес-службі «Варти порядку», перереєстрація посвідчень відбувається відповідно до рі-

шення правління громадського формування від 17 серпня 2015 року та відповідно до вимог закону «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону».

Усі члени формування, які були зареєстровані до 1 травня 2014 року, мають прийти за адресою: Луцьк, вулиця Богдана Хмельницького, 17, кімната № 102. При

собі мати: посвідчення члена громадського формування; дві фотографії 3x4; дійсну медичну довідку про стан здоров'я.

Стосовно членів формування, які не з'являться за вказаною адресою для проходження переатестації, буде розглянуто питання про доцільність їхнього перебування у лавах ГФ «Варта порядку».

Детальніша інформація у першого заступника голови правління «Варти порядку» Юрія Зотова за телефонами: (0332) 201-516, (099) 484-82-01.

ВИБОРИ

ДО ОБЛАСНОЇ РАДИ ВИБЕРУТЬ 12 ДЕПУТАТІВ

Центральна виборча комісія визначила кількість територіальних, одномандатних виборчих округів, що утворюються для організації місцевих виборів 25 жовтня 2015 року.

Про це йдеться у постанові ЦВК № 216 від 3 вересня 2015 року.

Згідно із постановою, Волинська обласна рада налічуватиме 64 депутати. Найбільше представництво депутатів у раді матиме м. Луцьк (12 мандатів), м. Нововолинськ, м. Ковель, Ківерцівський, Камінь-Каширський та Луцький райони (по 4 мандати). Найменше представництво (1 мандат) матиме Шацький район.

ТРАНСПОРТ

ЗАТВЕРДИЛИ НОВІ ДОДАТКОВІ МІСЦЯ ЗУПИНОК ТРОЛЕЙБУСІВ У ЛУЦЬКУ

Виконком Луцької міської ради 3 вересня затвердив на маршрутах електротранспорту додаткові зупинки на вимогу.

Відповідно до рішення, зупинки «на вимогу» на маршрутах електротранспорту розміщуватимуться за такими адресами:

- просп. Волі, біля будинку №70;
- вул. Ковельська, біля будинку №110;
- вул. Конякіна, біля будинку № 7;
- вул. Конякіна, біля будинку №146;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Травневій, 2;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Григорія Андрузького, 2;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Гуцанській, 49;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Єршова, 7-в;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Гуцанській, 48;
- вул. Єршова, біля будинку на вул. Єршова, 11.

А додатковою зупинкою «на вимогу» для автобусних та троллейбусних маршрутів стане зупинка за адресою вул. Львівська, 92.

Після затвердження рішення департамент житлово-комунального господарства має обладнати зупинки громадського транспорту відповідно до Правил розміщення та обладнання зупинок та Правил дорожнього руху.

ЗМІНИ

ТРОЛЕЙБУСИ № 8 ТА № 9 ІЗДИТИМУТЬ ЗА НОВИМ МАРШРУТОМ

Виконавчий комітет Луцької міської ради вніс зміни у маршрут руху троллейбусів № 8 та № 9.

Відповідне рішення виконком ухвалив 3 вересня під час засідання.

З такою пропозицією до мерії звернулося Луцьке підприємство електротранспорту.

Тролейбусний маршрут № 8 «КРЗ – центр – КРЗ» курсуватиме таким чином: у прямому напрямку: вул. Карбишева, вул. Єршова, просп. Соборності (було вул. Конякіна – Гордіюк), просп. Перемоги, вул. Винниченка. У зворотному напрямку: просп. Волі, вул. Рівненська, просп. Відродження, вул. Гордіюк, вул. Конякіна, вул. Карбишева.

Маршрут № 9 їздитиме так: у прямому напрямку: вул. Карбишева, вул. Конякіна, вул. Гордіюк, просп. Відродження, вул. Рівненська, просп. Волі.

У зворотному напрямку: вул. Винниченка, просп. Перемоги, просп. Соборності, вул. Єршова (було вул. Гордіюк – Конякіна), вул. Карбишева.

ГАМАНЕЦЬ

МІНІСТР ОЗВУЧИВ ЦИФРИ НОВОГО ПРОЖИТКОВОГО МІНІМУМУ

З 1 вересня прожитковий мінімум на одну особу становитиме 1330 гривень. Про це Міністр соціальної політики України Павло Розенко повідомив на розширеному засіданні уряду, пише «Укрінформ».

Зокрема, для працездатних осіб мінімальна зарплата становитиме 1378 гривень, для осіб, які втратили працездатність, мінімальна пенсія буде 1074 гривень, для дітей віком до 6 років – 1167 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років – 1455 гривень.

Також Розенко додав, що підвищення з 1 вересня цього року прожиткового мінімуму відчують щонайменше 12,5 млн українських громадян.

НЕСКОРЕНІ

УКРАЇНСЬКІ ГЕРОЇ, ЯКІ ПОНАД РІК БУЛИ У ПОЛОНІ, ПОВЕРНУТЬСЯ ДОДОМУ

Двоє українських солдатів із 51-ї окремої механізованої бригади внаслідок досягнутих домовленостей повернуться додому, пробувши рік у полоні так званої «ДНР».

Про це 8 вересня на своїй сторінці у мережі «Facebook» повідомив радник замінистра оборони Василь Будик. Він зазначив, що обмін відбувся після довгих та важких переговорів за участі Віктора Медведчука і так званого міністра оборони невідомої «ДНР» Володимира Кононова.

«Уже сьогодні (8 вересня. – ХЛ) будуть звільнені майор Сергій Фураєв та старший солдат Артем Комісарчук – українські герої, які потрапили у полон під Іловайськом понад рік тому», – зазначив радник.

Як повідомляє ІА «Волинські новини», старший матрос Артем Комісарчук, військовослужбовець другого артилерійського мінометного дивізіону 51-ї окремої механізованої бригади, потрапив у засідку 24 серпня 2014 року. Майор Сергій Фураєв, командир цього ж підрозділу, не зміг вийти з оточення і здався у полон 26 серпня 2014 року. Обидва – під Іловайськом.

Сергія Фураєва, комбата 51-ї ОМБр, бойовики вивозили 24 серпня на так званій донецькій «параді». Разом із ними в полоні утримували ще близько ста бійців із 51-ї бригади. Їх усіх до кінця зими обміняли. Спочатку Сергія Фураєва та Артема Комісарчука утримували у Сніжному, потім перевезли в Донецьк, а зовсім недавно – до Луганьска. Воїнів мали звільнити 15 серпня, проте бойовики зірвали процес обміну. У списки людей, яких урешті обміняли 26–27 серпня, ці двоє вже не ввійшли, що викликало тоді обурення їхніх земляків із Волині. І лише 8 вересня 2015 року Героїв звільнили з полону.

БУДІВЕЛЬНІ БЛОКИ
(стінові, перегородні, парканні, «рваний камінь», опалубочні, цокольні) **КРЕДИТ**
ЦЕГЛА «РВАНИЙ КАМІНЬ»
БРУКІВКА, ТРОТУАРНА ПЛИТКА
ЗАЛІЗОБЕТОННІ ОГОРОЖІ та інші бетонні вироби різних кольорів та розмірів
водостічні-поребрики-паралети
світлячки-квітички-дашки
баліссини-бетонні люки
декор для камінів-сходи
с.Полонка, вул.Перемоги, 68а
050 378 00 78, 098 080 00 78, 0332 29-00-78

ВИБОРИ

ДО ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ НА ВОЛИНІ УВІЙШЛИ 15 ПОЛІТСИЛ

Центральна виборча комісія відповідно до Закону України «Про місцеві вибори» 6 вересня сформувала склад обласної, районних та територіальних виборчих комісій.

Зокрема, на Волині було сформовано 21 ТВК, до яких увійшли представники від 15 місцевих організацій політичних партій, повідомляє прес-служба Громадянської мережі ОПОРА у Волинській області.

ЗАГАЛЬНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

Найбільше представників у територіальних виборчих комісіях (обласній, районних, міст обласного значення) Волинської області від політичних сил БПП «Солідарність» (19%), ВО «Батьківщина» (18,7%) та Опозиційного блоку (14,5%). Представництво цих трьох політичних партій становить більш як половину від загальної кількості членів новосформованих ТВК. Не багато відстають за кількістю своїх представників у ТВК «Народний фронт» та Радикальна партія Олега Ляшка, які мають по 42 представники і, відповідно, по 12,8% від загальної кількості членів ТВК.

Політична партія «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» представила двадцятьма суб'єктами у виборчих комісіях і її представництво становить 6%. ВО «Свобода» із 19 представниками має 5,7% від загальної кількості. Політична партія «Нова держава» отримала в результаті жеребкування 12 представників у комісіях і 3,6% у відсотковому співвідношенні до загальної кількості членів ТВК.

По вісім представників у волинських ТВК мають «Об'єднання «Самопоміч» та Ліберальна партія України – по 2,4% відповідно. Три члени територіальних виборчих комісій є від політичної партії «Зелені», тобто 0,9%. І лише по одному члену виборчої комісії мають Інтернет-партія України, Українська народна партія, «Європейська партія України» та політична партія «Молодь до влади».

КЕРІВНІ ПОСАДИ

З 15 згаданих вище місцевих організацій політичних партій представники лише одинадцяти отримали керівні посади в територіальних виборчих комісіях, а головами виборчих комісій обрано представників лише дев'яти політичних сил. Зокрема, представники ВО «Батьківщина»

ЦІНА ПИТАННЯ

СУДИТИСЯ В УКРАЇНІ БУДЕ ДОРОЖЧЕ

З 1 вересня вступили у дію нові ставки судового збору при зверненні до суду.

Набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сплати судового збору».

Таким чином, за подання до суду позовної заяви майнового характеру, яка подана фізичною особою або фізичною особою – підприємцем, доведеться сплатити 1% ціни позову, але не менш як 0,4 розміру мінімальної заробітної плати та не більш як 5 розмірів мінімальної заробітної плати. Для юридичних осіб ставка судового збору становитиме 1,5% ціни позову, але не менш як 1 розмір мінімальної заробітної плати.

Для заяви немайнового характеру розцінки наступні: 0,4 розміру мінімальної заробітної плати для фізосіб і 1 розмір мінімальної заробітної плати для юридичних осіб.

Щоб подати заяву на розірвання шлюбу, доведеться сплатити 0,4 розміру заробітної плати. Заява на поділ майна подружжя обійдеться в 1% ціни позову, але не менш як 0,4 розміру мінімальної заробітної плати та не більш як 3 розміри мінімальної заробітної плати.

Заяви щодо видачі судового наказу, у справах окремого провадження, забезпечення доказів або позову, про перегляд заочного рішення,

очолюють п'ять територіальних виборчих комісій; БПП «Солідарність», політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» та ВО «Свобода» мають по три очільники ТВК; представники Опозиційного блоку та «Народного фронту» очолюють по два ТВК; представники Радикальної партії Олега Ляшка, «Об'єднання «Самопоміч» та Ліберальної партії України – по одному ТВК.

Десять політичних сил мають своїх представників у ТВК на посаді заступників голів територіальних виборчих комісій. Найбільшу кількість посад заступників голів ТВК отримали представники від БПП «Солідарність» та Народного фронту – по чотири. Також заступниками є представники політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП»; Радикальної партії Олега Ляшка, ВО «Свобода», політичної партії «Нова держава»; ВО «Батьківщина», Опозиційного блоку, Ліберальної партії України та Політичної партії «Зелені».

Щодо кількості представників на посаді секретаря виборчої комісії, то тут лідире місцева організація Радикальної партії Олега Ляшка, маючи п'ять таких представників. Окрім цієї партії, посади секретарів ТВК отримали представники ще восьми місцевих організацій політичних партій: ВО «Батьківщина», політичної партії «Нова держава», Опозиційного блоку, «Народного фронту», політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП», Ліберальної партії України, БПП «Солідарність» та політичної партії «Зелені».

ДОСВІД

Моніторинг кадрового складу ТВК на Волині показав, що члени більшості територіальних виборчих комісій уже мали досвід роботи у територіальних або окружних виборчих комісіях.

Зокрема, «найдовідченішими» виявилися Горохівська районна виборча комісія та Ковельська міська виборча комісія, в яких по дев'ять членів уже раніше працювали у складі територіальних чи окружних виборчих комісій. Трохи меншу кількість досвідчених членів – вісім і сім – мають у своєму складі Володимир-Волинська міська та Маневидька районна виборчі комісії відповідно.

Усі інші територіальні виборчі комісії не мають навіть третини складу членів, які на останніх виборах працювали б у територіальних чи окружних виборчих комісіях. А в Ківерцівській

РОЗПОДІЛ ПАРТІЙНИХ КВОТ ДО КОМІСІЙ

СОЛІДАРНІСТЬ БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА	19%
Батьківщина	18,7%
ОПОЗИЦІОННИЙ БЛОК	14,5%
Народний фронт	12,8%
ЛЯШКО РАДИКАЛЬНА ПАРТІЯ	12,8%
УКРОП	6%
СВОБОДА	5,7%
«НОВА ДЕРЖАВА»	3,6%
ОБ'ЄДНАННЯ САМОПОМІЧ	2,4%
ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ	2,4%
ПАРТІЯ	0,9%

і Турійській районних виборчих комісіях немає жодного члена ТВК з досвідом роботи у територіальних чи окружних виборчих комісіях за останні роки.

Нагадаємо, Центральна виборча комісія визначила кількість територіальних, одномандатних виборчих округів, що утворюються для організації місцевих виборів. У Луцьку до обласної ради обиратимуть 12 депутатів.

скасування рішення третейського суду; видачі виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду, видачі виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду, роз'яснення судового рішення обійдуться від 0,2 до 0,5% розміру мінімальної заробітної плати.

Подати позовну заяву про захист честі та гідності фізичної особи, ділової репутації фізичної або юридичної особи коштуватиме від 0,4% мінімальної заробітної плати до 1,5% ціни позову, але не менш як 1 розмір мінімальної заробітної плати.

Апеляційні скарги коштуватимуть 110%

БЕЗПЕКА

ВОЛИНЯНИ САМОВІЛЬНО ВТРУЧАЮТЬСЯ В ГАЗОВІ МЕРЕЖІ

Спеціалісти ПАТ «Волиньгаз» за вісім місяців 2015 року провели планово-технічне обслуговування у 91,9 тисячі квартир, де виявили 5046 порушень.

Як повідомляють у прес-службі підприємства, щоб не допустити аварійних ситуацій, ПАТ «Волиньгаз» було змушене відключити 1585 газових приладів. Найбільш поширеним порушенням, яке вимагає негайного відключення, є самовільне переобладнання елементів внутрішньобудинкової системи газопостачання – 973 випадки. Також зафіксовано

такі типові порушення: несправність газових приладів (389), ігнорування правил безпечного користування газом у побути (189), користування газовими приладами з відводом продуктів згорання в димові канали за недостатньої тяги в них, а інколи й за повної її відсутності (34).

Окрім того, було видано 3461 приписів з термінами усунення дрібних порушень.

«Часто буває, продавці газового обладнання рекомендують спеціалістів із встановлення, щоб не брати на себе відповідальності за якість та за-

конність виконання робіт. У результаті непрофесійних дій таких «умільців» порушується герметичність системи газопостачання, що може спричинити вибух і пожежу. Також є випадки, коли при самовільній заміні колонок в системі газопостачання потрапляє вода і як наслідок – відсутність газу в усьому будинку. Надто небезпечним є втручання в систему димовідведення газових приладів, яке може спричинити смертельне отруєння мешканців чадним газом», – пояснює перший заступник голови правління, головний інженер Сергій Галят.

Під час планово-технічного обслуговування здійснюється перевірка на щільність за допомогою газу під робочим тиском приладовим методом або мильною емульсією, тобто без відключення всієї системи газопостачання. Також може бути планове випробування на щільність газом або повітрям під тиском 500 мм вод. ст. не рідше як раз на три роки одночасно з ПТО. При цьому, відповідно до технології робіт, система газопостачання будинку має бути відключена від газопостачання.

У тих випадках, коли проводиться-

ся планове випробування системи газопостачання на щільність з припиненням газопостачання будинку, обов'язковою умовою є присутність мешканців усіх квартир. Про час виконання таких робіт підприємство повідомляє завчасно.

У «Волиньгазі» наголошують: роботи на діючих системах газопостачання, в тому числі і заміна газового обладнання, є небезпечними. Право виконувати їх на території Волинської області має тільки спеціалізоване підприємство ПАТ «Волиньгаз». Технічне обслуговування газопроводів і газового обладнання житлових будинків «Волиньгаз» виконує безплатно.

Спілкувалася Олена ЧУДІНОВИЧ,
мережа ОПОРА

Активісти Громадянської мережі ОПОРА поспілкувалися з головою правління Асоціації ОСББ «Лучани» Юлією Сабатюк про проблеми енергозбереження та реалізацію різноманітних можливостей для об'єднань співвласників.

Як розповіла співрозмовниця, нині до Асоціації ОСББ «Лучани» входить 36 об'єднань. Загалом у Луцьку створено 180 ОСББ.

– Ми беремо кредити ще з 2012 року. На сьогодні отриманих кредитів на реалізацію енергозберігальних заходів є 15. На черзі ще одне ОСББ на утеплення, три – на індивідуальний тепловий пункт (ІТП) та одне – на вікна.

– **З якими банками ви співпрацюєте, аби отримати кредит?**

– Кредити ми беремо у державних банках «УкрГазбанк» та «Ощадбанк», але під комерційні відсотки – 25%. Найчастіше беремо кредити в «УкрГазбанку». Він доступніший, а ще з ним узгоджено всі нюанси. Щодо «Ощад-

ЮЛІЯ САБАТЮК: «Я ПІКЛЮЮСЯ ПРО ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ДЛЯ КРАЇНИ»

банку», то його умови є менш пристосованими до нас як до неприбуткових організацій. Проте нещодавно нас повідомили про зміну умов. Зокрема, відсоткова ставка становитиме 23,5% річних, комісія – від 1% від кредиту. Термін угоди – 60 місяців, перший внесок – нульовий. А сума не має перебільшувати 300 тисяч гривень на одну квартиру в будинку.

– **Яку ж економію отримують мешканці після реалізації кредиту?**

– При встановленні ІТП (враховуючи, що усі вони із збалансованими клапанами, тобто автоматика) економія складає 50% від тарифу міста Луцька, а утеплення дає додаткових 30%. Це ОСББ «Біном», що на про-

спекті Перемоги, 10. Там заощадження – 80%. До речі, у будинку навіть ліфти замінені.

Гарним прикладом економії є й ОСББ «Явір 2011». 30 грудня ми запустили обладнання й відтоді не платили за тарифом міста. За планом, мали сплатити протягом чотирьох місяців 181 тисячу гривень, а реально сплатили лише 81 тисячу. Практично 100 тисяч гривень економії. Мешканці, побачивши це, вирішили ще й утеплити будинок. Тому ми беремо кредит на два мільйони гривень для утеплення шестиповерхового будинку.

А у нашому ОСББ «Відродження» навіть сходові майданчики розмальовані.

– **Розкажіть, як впроваджуються енергозберігальні заходи?**

– Заходи з термомодернізації впроваджуються послідовно. Спершу відбувається встановлення ІТП, адже це найбільш дороговартісна послуга. Після отримання запланованих 50% зазвичай монтують вікна, а потім відбуваються роботи із водою. Для встановлення світлодіодного освітлення достатньо коштів, які є на рахунках ОСББ. Ось, знову ж таки, наприклад, ОСББ «Явір 2011». До модернізації сума за опалення становила 9,62 гривень, а після встановлення ІТП з'явилася ще одна стаття – ремонтний фонд. Проте в сумі ремонтного фонду й опалення сплата менша.

– **А куди ж йдуть заощаджені кошти?**

– Зеконормовані гроші здебільшого витрачаємо на подальші заходи. Але в межах тієї суми, яка сплачується за утримання будинку. Люди на це йдуть, адже розуміють, що ціни й далі будуть рости. Фактично, нічого не витрачаючи, люди платять менше за кому-

СПІВВЛАСНИК БУДИНКУ ОСББ «Явір 2011» квитанція на оплату, кв.м			
До модернізації, грудень 2014 року		Після модернізації, січень 2015 року	
Утримання будинку	- 2,00	Утримання будинку	- 2,00
Опалення	- 9,62	Ремонтний фонд	- 2,15
Гаряча вода	Опалення	- 5,00
Холодна вода	Гаряча вода
Електроенергія	Холодна вода
		Електроенергія
Витрати сімейного бюджету, грн/місяць	700,00	Витрати сімейного бюджету, грн/місяць	500,00

нальні послуги. Таким чином я і працюю – на економії.

– **Яка динаміка щодо створення нових ОСББ?**

– Навіть порівнюючи з 2014 роком, ОСББ створюється більше. Люди знають, що потім їм нав'язуть аналогічний ЖЕК, просто перетворений у іншу компанію. І все. Але у нас бракує інформаційної політики. А людям потрібно відкривати на це очі.

– **Яким чином ви залучаєте нові ОСББ, щоб брати кредити?**

– Звичайно, проводимо інформаційно-роз'яснювальну роботу. Відразу ж кредити не беруть. Ми показуємо порівняння витрачених ними грошей з коштами, які сплачували б у разі встановлення енергоощадних засобів. А через півроку, як то кажуть, вода і камінь точить. Тоді люди вирішують брати кредити. Окрім нас, ніхто не прийде та нічого не зробить. Ніхто не буде дбати про наше майно краще, ніж ми самі. А я піклуюся про енергозбереження для країни. Адже кожен у своєму житті має щось залишити після себе. І це «щось» має бути корисним та позитивним.

СПІЛЬНА ПРАЦЯ

У СПІВПРАЦІ – ДО НОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Не бажаючи миритися із дахами, що протікають, облупленою фарбою на стінах під'їздів і великими рахунками за житлово-комунальні послуги, лучани все активніше схиляються до думки про створення об'єднань співвласників багатоквартирних будинків.

Якщо будинок не новий, то часто мешканці зіштовхуються із острахом, що усі роботи доведеться виконувати самотужки. Втім, як свідчить практика, дочекається якісного ремонту від ЖКП – справа не з легких. Та й допоки дійде черга саме до вашого будинку, його стан буде вже в рази гірший, ніж нині. Тому лучани й беруть відповідальність на себе та створюють ОСББ.

Утім об'єднання співвласників багатоквартирних будинків нерідко зіштовхуються з проблемою: бажання вдосконалити та покращувати житловий фонд є, а ось ресурсів часто бракує.

Виходячи із цієї потреби, Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» підтримує на умовах співфінансування проекти ОСББ. Це може бути утеплення будинку, встановлення індивідуального теплового пункту, благоустрій території, інші енергозберігальні технології, розповідають у Фонді.

Умова співпраці на основі залучення коштів як організації, так і ОСББ – обов'язкова. А ось вже деталі домовленості – індивідуальні.

«Ми цінуємо активних та ініціативних лучан, які хочуть самі щось змінити у своєму побуті, місті та, зрештою, країні.

Настав час чесно й відверто йти до розуміння того, що держава не допоможе відремонтувати дах, який протікає, що жек може ніколи й не почати робити ремонт у під'їзді. А вам там жити. ОСББ беруть на себе відповідальність піклуватися самотужки про своє майно. Фонд готовий такі ініціативи підтримувати фінансово. Звісно, на умовах співфінансування, бо в такому випадку цю співпрацю будуть цінувати обидві сторони», – зазначає голова правління Фонду «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк.

Керівник ОСББ «Карбишева, 26» Інна Махновець розповіла, що працює із Фондом з 2012 року. Її ОСББ було одним із перших, які скористалися допомогою «Нового Луцька» для встановлення індивідуального теплового пункту.

«Ми скористалися цими коштами і маємо економію з опалення на 40% з 2012 року. Я дякую Фонду, що допоміг розв'язати це питання і сподіваюся, що ми й надалі будемо співпрацювати. Тому тепер чекаємо, коли можна буде подавати заявки для благоустрою території», – зазначила Інна Махновець.

Нині Фонд відкрив Офіси розвитку кварталу. Це своєрідні майданчики для консультацій лучан, проведення дискусій у питаннях розвитку міста, платформа для діалогу між працівниками Фонду та лучанами, пошуку нових ідей для розвитку Луцька. Саме тут голови ОСББ можуть обговорити умови співпраці, а лучани отримати

В Офісах розвитку кварталу чекають ініціативних людей і шукають конструктивні рішення

консультації щодо створення ОСББ. Звернувшись у Офіс із корисною ідеєю, пропозицією, ініціативою, лучани мають усі шанси за сприяння Фонду втілити справу в життя.

Перші результати такої ініціативи Фонду вже відчутні. Наприклад, учасники ОСББ «Луцьк. Кравчука» звернулися у Офіс розвитку кварталу на вулиці Гордіюк з потребою у співфінансуванні ремонту вхідних козирків під'їздів та вхідних дахів у підвал.

«Нашому будинку 26 років, він перебуває у жалюгідному стані: іржаві труби, крани, які не працюють, обдерті під'їзди. Але однією з найбільших проблем є те, що протікають козирки і вода потрапляє у під'їзд, в коридор. У більшості під'їздів на стінах утворився грибок. Вхід у підвал покритий дошками, які прогнили. Одне слово, все потребує заміни та проведення капітального ремонту», – йдеться у зверненні ради правління ОСББ «Луцьк. Кравчука».

Після отримання цього листа голова правління Фонду Олександр Товстенюк зустрі-

чався з заявниками у Офісі розвитку кварталу. Спільно обговоривши проблематику, ухвалили рішення про співфінансування ремонту цього будинку.

Так, у Фонді виділили 56 тисяч гривень на проведення поточних ремонтних робіт вхідних козирків (9 штук) та підвальних дашків будинку №20 на вулиці Кравчука (5 штук). Це 80% усіх витрат, ще 20% (тобто 14 тисяч гривень) від загальної суми витрат надає ОСББ.

Як відомо, Офіси вже запрацювали на вулицях Гордіюк, 37, Дружби народів, 6, проспекті Соборності, 38, Корольова, 10 (мікрорайон Вересневе), Кондзелевича, 30, Ковельській, 47а, Шукевича, 6/18 та на проспекті Відродження, 10.

За детальнішою інформацією щодо діяльності Офісів розвитку кварталу звертайтеся:

43021, Україна, м. Луцьк, вул. Винниченка, 26. Тел. (0332) 78-22-07.

E-mail: novyy.lutsk@gmail.com
www.novyy.lutsk.ua

МОЖЛИВОСТІ

ЛУЦЬКЕ ОСББ ОТРИМАЛО КРЕДИТ У ДВА МІЛЬЙОНИ НА ЕНЕРГОЗБЕРІГАЛЬНІ ЗАХОДИ

ОСББ «Явір 2011» отримало кредит на енергозберігальні заходи на суму майже два мільйони гривень від «УкрГазбанку». Будинок, у якому 173 квартири, розташований на вулиці Ніла Хасевича, 6.

Угоду про кредитування підписували директор Волинської обласної дирекції АБ «УкрГазбанк» Едуард Зубчик і голова ОСББ «Явір 2011» Юлія Сабатюк. Супроводжував підписання угоди Петро Лавринюк, регіональний експерт з підтримки ОСББ щодо фінансових та організаційних питань (Міжнародна Фінансова Корпорація в Україні (IFC)).

Мешканці багатопверхівки вже побачили, що встановлення індивідуального теплового пункту за чотири місяці минулого опалювального сезону дало економію в 100 тисяч гривень. Тому й дійшли згоди щодо можливості отримання кредиту на утеплення всього будинку сумою 1,9 млн грн, пояснює голова правління ОСББ «Явір 2011» Юлія Сабатюк.

Також пані Юлія зазначила, що приклад першого кредиту на ІТП довів ефективність енергозберігальних заходів навіть без державної підтримки. А зараз, коли є і місцева програма з відшкодування відсотків за кредитом, і державна програма відшкодування 40% тіла кредиту, брати кошти надзвичайно вигідно, повертати їх ОСББ буде за рахунок зменшення витрат на опалення. За таких умов це навіть не кредит. Це поворотні кошти.

Керівник Волинської обласної дирекції АБ «УкрГазбанк» Едуард Зубчик підкреслив, що зараз банк створив максимально комфортні умови для ОСББ: відсутні власні внески, забезпечення кредиту і страхування. «УкрГазбанк» вже видав кредити для п'яти ОСББ у Волинській області, і очікується, що їх кількість буде зростати. Причому не тільки на Волині, а й по всій Україні.

АНДРІЙ ПОКРОВСЬКИЙ: «ЛУЦЬК – НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ»

**Андрій ЛУЧИК,
Лілія БОНДАР**

Андрія Покровського у Луцьку знають як бізнесмена та мецената. Його можна назвати людиною, «широко відомою у вузьких колах». А відтак – не публічною. Тому «Хронікам Любарта» удвічі приємно, що одне з перших інтерв'ю, яке погодився дати Андрій Володимирович, буде опубліковано саме у нашому виданні.

– **Андрію, ви людина неупуслана. Але багато лучан знають вас як бізнесмена. Який у вас бізнес?**

– Насправді я працюю у бізнесі вже понад 20 років. Мій бізнес різнопрофільний. Один із них – виготовлення програмного забезпечення. У цій справі я майже десять років. Уже є чим похвалитися, але й певні проблеми також є. Однак мені це подобається. Це основний профіль у моєму бізнесі.

Крім цього, я є власником будівельної компанії, яка спеціалізується на будівництві багатоквартирного житла та комерційних об'єктів.

Також входжу до складу деяких інвестиційних груп, які інвестують кошти у різні проекти як в Україні, так і за її межами. Інвестиції пов'язані з короткостроковими проектами в ІТ-сфері, довгостроковими проектами в сфері нерухомості та із проектами, які стосуються розважального сектору.

– **Ви були співвласником мережі гральних закладів під назвою «Альфа-Казино»...**

– Так. Це було ще до 2009 року, тобто до заборони грального бізнесу. Після закінчення університету працював у цій компанії начальником юридичного відділу, а потім доріс до генерального директора. Був одним із співзасновників цієї мережі.

Дуже часто мені дорікають минулим у гральному бізнесі. Але можна сказати одне: у всіх розвинених країнах азартні ігри є легальними. Хтось може назвати мені хоч три країни ЄС, де є заборона на гральний бізнес? Бо я знаю тільки одну – Ірландію. Навіть США представлені у гральному бізнесі. У всіх цих країнах такий бізнес легальний. Не розумію, чому в нас люди так прискіплюють до цього ставляться. Мабуть, над цим працює пропаганда машина й запевняє, що гральний бізнес – це суспільне зло. Я із цим посперечаю б.

Нині із задоволенням долучаюся до будь-яких перспектив перегляду законодавства в Україні щодо грального бізнесу та входжу до робочих груп, які вивчають питання його відродження. У жодному випадку я не є лобістом такого бізнесу, а лише консультантом, який мав досвід у сфері цієї роботи. Як експерт у цій галузі пропоную розробити ідеальне законодавство, де гральний бізнес буде введений із тіні й платитиме податки на користь суспільства.

Тому не варто говорити, що це пляма на мені як на особі. Цивілізація приймає гральний бізнес у рамках чіткого регулювання, а у нашій країні ніхто не хоче про це навіть говорити. Якщо його немає у Луцьку, то це не означає, що його немає у великих містах. Він є, от тільки працює незаконно.

– **Коли буде завершено спорудження розважального центру на місці кінотеатру «Промінь»?**

– Там працює одна із інвестиційних груп, у яку я входжу. Цей проект зародився років з десяти тому, ще за часів мерства Богдана Шибі. Колись ми разом із колегою орендували там приміщення під більйардний клуб «Жорж». Ще тоді зрозумів, що кінотеатр «Промінь» не може перебувати у такому поганому стані і йому потрібен інвестор, який був би готовий вкласти у нього гроші та перетворити на сучасний кінотеатр.

Тепер хочу створити там розважальний центр для проведення сімейного та молодіжного дозвілля. Крім того, цей розважальний центр має певну специфіку – там є те, чого не мають конкуренти. Там є кіноконцертний зал, який буде збережено для можливості проведення громадських заходів, які будуть потрібні для громади міста, як-то різноманітні шоу, КВНі, виступи танцюристів і співаків. Водночас у новому «Промені» буде ще чотири додаткові кінозали та велика дитяча розважальна зона. Будуть дитячі кімнати, аби батьки змогли у них залишити дітей, а самі йти у кіно. Також будуть заклади громадського харчування, гіпермаркет, зали для боулінгу та більярду.

– **Чи не боїтеся ви конкуренції, бо у Луцьку є вже не один розважальний комплекс? Чи буде вигідним такий бізнес, коли у країні інфляція, а купівельна спроможність населення знижується?**

– Основна мета проекту – виведення Луцька на рівень розвиненого міста Східної Європи. Місто такого розміру має мати умовно три торговельні і як мінімум два розважальні комплекси.

Нині ж культура проведення часу в таких комплексах у Луцьку ще не сформована. Якщо взяти киянську статистику, то побачимо, що на одну людину потрібна певна кількість кінозалів та дитячих атракціонів.

Чув, що Ігор Палиця веде перемовини із голландцями щодо влаштування атракціонів у центральному парку міста. Таким діям я тільки аплодує. Колись сам привозив у парк Лесі Українки трьох інвесторів, які відмовилися вкладати гроші, адже не вважали його інвестиційно привабливим.

Щодо розважальних комплексів, то незважаючи на складні часи,

люди все-таки хочуть десь отримувати позитив. Якщо для буремних 90-х цей позитив був у генделиках, то нині люди примудряються і самі піти у кіно, та ще й дитину завести туди, де вона могла б розважитися. Тому поки через конкуренцію не переймаємося.

– **У скільки обходяться інвестиції в реконструкцію «Променя»?**

– Першочергова цифра – шість мільйонів доларів. Нині бюджет уже перебільшив цю цифру. Не кажу, що він весь освоєний. Реконструкція затягнулася в часі, був простій, треба було платити підрядникам. Піднялися ціни на матеріали через світову інфляцію, а чимало матеріалів неукраїнського походження. Щоб порівняти, колись доріжка для боулінгу вартувала 25 тисяч доларів, нині вона коштує 36 тисяч.

Зважаючи на все це, під кінець вийдемо на суму у вісім мільйонів доларів, без врахування вартості самого об'єкта та вартості землі. Дуже дорого нам обійшлося підключення до електромережі. Чимало коштів витратили, щоб під'єднати газ та воду. Адже усі мережі було замінено.

– **З приводу землі. Нещодавно було викуплено невеличку земельну ділянку біля «Променя» під стоянку авто. Багато хто з депутатів критикує вас за те, що її викуплено за оціночною вартістю, а не з аукціону. Що ви можете на це сказати?**

– Скажу, що це популізм. «Промінь» стоїть на 70 сотих землі, за яку довгий час взагалі ніхто не платив оренди. Коли ми викупили об'єкт, наступного дня міська рада змусила підписати договір оренди на цю земельну ділянку й ми платили їй чотири роки. Потім група інвесторів ухвалила рішення викупити цю ділянку. Це була і допомога місту, яке отримало чотири мільйони гривень, і певний захист від рейдерства.

Але річ у тім, що цю земельну ділянку було поділено на різні клаптики. Цих дев'ять сотих опинилися окремо. Там була парковка та додаткові комунікації. Наприклад, електропідстанція, яка живить «Промінь», розташована на цій земельній ділянці. Як її можна продати окремо?

– **Ваша фірма споруджує житловий комплекс «Казкова оселя» на вулиці Ветеранів. А мешканці та деякі активісти стверджують, що там порушено екологічні норми...**

– Через чотири місяці усі ці питання вирішаться. Це мій перший пілотний проект в сфері багатоквартирної забудови. Коли його буде завершено, то усі питання відпадут одразу. Прагну показати лучанам та забудовникам, який вигляд має мати хороше житло.

Керуюся принципом, що маємо будувати так, аби не було соромно через сто років. Щоб через сотню років туди прикріпили табличку, що це пам'ятка архітектури.

– **Крім бізнесу, ви ще й вкладаете гроші у соціальні проекти...**

– Я – лучанин. Тут народився та навчався. Тут жили мої батьки. З цим містом мене багато що пов'язує. Переймаюся за Луцьк і люблю його. Багато моїх друзів-киян навіть підсміюються з мене через це. Усім їм наводжу приклад успішних відомих людей сьогодення, які виїхали з Луцька. Маю можливість передати сюди досвід того, що я бачив за кордоном. Тим паче, що можу матеріально підтримати місто, бо Луцьк – то мій дім.

– **Одним із таких проектів є «Сіті-Парк». Усе із задуманого вдалося реалізувати? Місцева влада допомагає?**

– Реалізувати вдалося не все, із запланованого зроблено лише 20 відсотків. «Сіті-Парк» розташований на залишках парку Ворошилова, який колись був у центрі міста. Цей парк після розпаду СРСР перетворився на помийну яму, яку облюбували безхатьки та алкогольіки. Я не міг з цим миритися, тому почав облаштовувати навколишню територію. Освоювати її власним коштом дуже важко, тому було ухвалено рішення робити все поетапно.

Але долаючи ці етапи, бачимо певні труднощі. Наприклад, цьоголітнє літо було спекотним, і всі зелені насадження просто погоріли. «Луцькводоканал» не може поливати таку територію, бо це не закладено у їхньому бюджеті. А мені оплачувати полив такої території не вигідно, та й ця земля комунальна, а не моя.

Тому позиція влади щодо «Сіті-парку» приблизно така: «Покровський робить, то хай і обслуговує». Хоча вона й не заважає робити, і це вже добре.

– **Чи плануєте брати участь у політичному житті міста, аби мати можливість реалізувати свої задуми?**

– Думаю про це, але вагаюся. Хочу висловлювати чітку позицію із багатьох питань і відстоювати її. З іншого боку, буду відвертий перед лучанами, у мене бувають тривалі відрядження на кілька місяців. Тому мене можуть звинуватити, мовляв, пішов у міськраду, а на сесію не ходити і в комісіях не працює. Але я можу у телефонному режимі принести більше користі, ніж депутат, який просидів там п'ять років і не подав жодного проекту рішення. Та, найімовірніше, братиму участь у місцевій політиці.

– **Яка політична партія найбільше до вподоби?**

– Маски партій змінюються щодня. Вважаю, що органи місцевого самоврядування мають бути максимально деполітизовані та працювати суто на інтереси міста. Однак є закон, який зобов'язує

прикриватися партійними брендами. Кого обирав би я? Вибрав би із тих партій, яким я цікавий.

– **Вас колись називали одним зі спонсорів місцевої «Самопоміч»...**

– Спонсор – це надто гучно. Але у мене була певна прихильність до цієї політики. Мені подобалися ідеї Садового та його команди. Те, що зараз сповідую я, і те, що декларували вони, – збігається. Але, на жаль, «Самопоміч» надто глибоко увійшла в політику.

– **Ви багато подорожуєте. Що з того, що бачите у інших містах, хотіли б привнести в розвиток Луцька?**

– Аби щось зробити, треба мати матеріальні ресурси. Щоб отримати ці матеріальні ресурси, їх потрібно спочатку заробити. Треба мати певний напрямок господарської діяльності, з якого можна отримати кошти, розібратися, що головне, а що другорядне.

Для міської влади потрібна група фахівців, які вивчатимуть питання, де місто може заробляти. Після цього така група має створити інвестиційний клімат із залученням інвесторів під усі конкретні напрями діяльності міста. Я не кажу, що воно має піклуватися про бізнес. Місто має лише отримувати податки і грамотно їх використовувати на благо громади.

А от залучити інвестора – це вже інша справа. Створюються робочі місця, надходять податки, відбувається прорив у певному напрямку. Основне завдання – втримати тут інвестора. Для таких міст, як Луцьк, достатньо привести п'ять-сім інвестиційних груп і переконати їх у тому, що наше місто перспективне.

– **Ви сприяєте у створенні ток-шоу «Протилежний погляд». Це ж не приносить дивідендів, то для чого це вам?**

– Цей проект можна назвати соціальним. Він із самого початку не був створений для дивідендів і не мав приносити фінанси. Це підвищене почуття справедливості, яке у мене розвинуло ще з дитинства. Аналізуючи волинські видання, зрозумів одну річ: достойних людей, які трохи скромні й не нахабні, не може почути суспільство. Бо один лізе вперед, хоч не є перспективним, але він голосніше за всіх кричить. А другий сидить тихо, потім зникає, і після цього ми задумуємося, що він був розумним та перспективним.

«Протилежний погляд» створено для того, аби суспільство могло почути розумних людей.

– **Нещодавно фірма, що належить вам, у сквері за РАЦСом встановила кілька лавочок. На табличках написано, що це подарунок міському голові. Чи не краще було подарувати їх місту?**

– На жаль, не всі лучани зрозуміли зміст цього подарунка. Досвід перейнято ще з Великобританії. Які подарунки ми нині даруємо чиновникам? У кращому випадку – картини, у гіршому – пляшку коньяку.

Луцьк – це не лише мій дім, а й дім усіх лучан. Значно цікавіше принести у свій дім корисну річ, ніж пляшку коньяку. Тому подарували місту те, що йому потрібне як господарю міста. Ми хотіли показати приклад, що чиновникам варто дарувати подарунки, які будуть корисні для людей. Думаю, що наступного року подаруємо місту десяток дерев.

✖ ВІДВЕРТО ПРО АТО

«З ТИМИ, ХТО ПЕРЕБУВАВ У ПОЛОНИ В РОСІЯН, ПРАЦЮВАТИ ЛЕГШЕ, АНІЖ З ТИМИ, ЯКИХ ЗАХОПИЛИ КАДИРІВЦІ»

ЗАГИБЛОГО БІЙЦЯ ЛЮДИ ЗУСТРІЧАЛИ НА КОЛІНАХ І ЗІ СВІЧКАМИ В РУКАХ

Розмовляла Ольга МАКСИМ'ЯК

Ми познайомилися з ним у міжміській маршрутці. Він не був удома рік. А за цей час його дружина подала на розлучення. Він повертався поранений, на милицях, їхав на операцію. А зустрічав його брат, а не кохана з маленькою донечкою... Він їхав з АТО...

До цього випадку мені не доводилося спілкуватися віч-на-віч з жодним бійцем невідомої війни Росії з Україною.

А через кілька тижнів зустрілася ще із двома хлопцями, які повернулися з сепаратистського пекла. Один з них пройшов «Іловийський котел» і потрапив до полону, іншому пощастило більше.

Солдати, яких демобілізують із зони АТО, на контакт йдуть із обережністю. Факти, які нам доносять засоби масової інформації, коментують неохоче й інкогніто. Та це і зрозуміло. Адже будь-яка інформація, чи то про українських командирів, чи то про сепаратистів з росіянами, може бути використана проти них та членів їхніх сімей.

Анатолій (з етичних міркувань ім'я змінено. – Авт.), який потрапив у полон під Іловайськом, розповідає, що сепаратисти телефонували батькам і пропонували викупити його... тіло. А в цей час Хлопець поранений мучився у їхніх казармах. Полонених годували тільки раз на день харчами, які навряд чи можна назвати їжею. Анатолій каже, що, попри це, медичну допомогу таки надали. Хлопець зі сльозами на очах згадає, як півтора тисячу солоних солдатів зрадили командири і лишили під градами помирати. А потім був коридор ганьби, камера, допити... Анатолій потрапив у число тих, кого вдалося звільнити генералу-полковнику запасу Володимиру Рубану, який керує Центром обміну полоненими.

Усі троє демобілізованих не заперечують, що держава про забезпечення воїнів АТО дбає не дуже поспішає. Немає ані належного обмундирування, ані техніки, ані продуктів.

За словами хлопців, середня зарплата сепаратиста – 1500 доларів. Їм платять за те, що вони вбивають українських патріотів, за те, що з них знуються. Донецьк та Луганськ перетворилися на зону, де можна побачити всю збірну «зеків» країн колишнього Радянського Союзу. А таким прості людські життєві принципи незнайомі.

...П'ятдесятирічний Сергій Балицький (на фото крайній праворуч), засновник волинського волонтерського центру «Серце патріота», активіст Волинської регіональної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП», від початку неофіційної російсько-української війни в зоні АТО бував неодноразово. Він на власні очі бачив проблеми звичайних українських солдатів, налагодив співпрацю з військовим командуванням деяких загонів.

У відвертій розмові з Сергієм ми говорили про те, як виживають на війні, про безглузду бюрократію, про патріотів та глибоку жертвованість молодістю, сім'ями, здоров'ям і життям.

– Чому ви вирішили стати волонтером?

– Волонтерити розпочав ще з часів Майдану. Не зміг залишатися осторонь після новин про побиття студентів. Спочатку поїхав як учасник. І вже там зрозумів, що буду кориснішим, якщо привезитиму активістам продукти харчування й інші речі першої необхідності.

Сам підприємець, займаюся виготовленням бруківки. Першу допомогу майданівцям було надано за мої кошти та ресурси деяких моїх друзів-однодумців. Я просто поїхав на ринок, купив харчі і повіз їх у Київ. Моя сім'я страшенно за мене переживала. Чесно кажучи, не особливо з ними радився. Якщо не поїхав би я, тоді хто? З перевезенням продуктів на Майдан проблем не виникло. Боявся перевозити шини, які були потрібні для укрупнення. У цій ситуації шукав різні варіанти – змінював номери на київські або їхав узагалі

без номерів. Мені пощастило – авто жодного разу не зупинили.

– Коли розпочалася діяльність «Серця патріота»?

– Наш волонтерський центр офіційно зареєстрований у лютому 2015-го. А загалом розпочали працювати ще з вересня 2014 року. Зараз у нас сорок активних волонтерів. Перед першою поїздкою в зону АТО розпитав знайомих про потреби бійців. Вирішив закупити продукти та засоби гігієни. Поїхав у Краматорськ. Там познайомився з військовими. Хлопці почали складати списки потрібних речей. З часом ми також знайшли можливість завезти три спеціально обладнані автомобілі.

– Яка зараз ситуація із забезпеченням солдатів у зоні АТО?

– Рік тому ситуація була жахлива. Запитав, що треба, а у відповідь чув: «Усе!». Не було ні їжі, ні форми, ні берців, ні бронжилетів. Зараз ситуація дещо покращилася: щось трішки дає держава, щось – волонтери. Найчастіше військові замовляють продукти, медикаменти та запчастини до спецавтівок, якими забезпечили волонтери. Є потреба також у таблетках для очищення води (одна їх упаковок робить придатними для пиття 10 тисяч літрів води).

– На війні потреб багато. Але одне з першочергових питань – забезпечення солдатів якісними бронжилетами та формою. До слова, бійці АТО кажуть, що держава й далі виділяє 30 «броніків» на роту.

– До війни зовсім не знався на бронжилетах. Уже з початком бойових дій, коли стали гинути хлопці, зрозумів, що «державне» обмундирування практично не забезпечує жодного захисту. Перед тим як одягнути «бронік», бійці проводили тестування його на придатність – стріляли в бронжилет і тільки після цього одягали на себе.

Сьогодні і форма, і бронжилети, і берці, які видають в армії, стали якіснішими. Але все це видають в одному комплекті і на чималий проміжок часу. А обмундирування дуже швидко зношується, тому проблема забезпечення формою, «броніками», взуттям залишається гострою.

– Можливо, головна причина неадекватності держави забезпечити бійців АТО – корупція? Адже українці й досі не знають, де поділяється кошти, надіслані через SMS в рамках акції із допомоги військовим...

– Сказати, що корупції серед тих, хто розподіляє ресурси на військове утримання країни, немає, не могу. Але тут проблема і в бюрократії. Солдати мають бути забезпечені елементарним – продуктами, теплими матрацами, формою, зброєю. Рік тому взимку випадково потрапив на військовий склад у зоні АТО. Дивлюся: спальних мішків там тисячі, а поруч у двадцятиградусний мороз хлопці сплять на землі в холодних наметах. Мене це дуже обурило. Запитую у прапорщика: «Ти ж

кажеш, що немає спальних мішків, а я бачу протилежне?». Він тільки знизав плечима і відповів, що ці складські спальники колись і комусь будуть видавати, але не тепер, адже відповідного наказу немає.

– Хлопці з АТО розповідають, що вище військове керівництво ніколи не буває на передовій. Генерали живуть у поліпшених умовах, з побутовими зручностями і не готові стояти пліч-о-пліч з простими солдатами...

– Такі тенденції справді характерні для військових процесів. На передовій мені не доводилося зустрічати військових високого рангу. Командири повідомлені заздалегідь, де розпочнеться обстріл, де знайдуться фортифікаційні споруди, і намагаються триматися подалі від цієї території. На жаль, це людський фактор. Але факт – передова лишається оголена командуванням вищого рівня. Волонтерів неохоче допускають у військові штаби. Командирам є що приховувати і вони бояться, що ми помітимо недоліки у їхній роботі.

– В Україні є військові, які служили у миротворчих військах і справді знають як воювати. Але їх не хочуть брати на війну...

– На жаль, такі факти непоодинокі. Мій 40-річний колега служив в Америці 8 років. На фронт він просився близько року, а у військоматі постійно відмовляли. Звичайно ж, командир при погонах не допустить, аби хтось показав, що він розумніший за нього. Професійні військові, які пройшли війну, знають як вести бойові дії, налагодити роботу розвідки, заважають нашій армії. Легше керувати тими, хто боїться висловити свою думку. А проблем серед наших військових чимало. От, приміром, помічали, що іноді навіть наші можуть підірватися на мінах, які поставили. А чому так? Тому що інколи забувають вносити нові замінювані місця в спеціальну карту.

– Яке ставлення місцевих до волонтерів?

– Зазвичай ми одягнуті у військову форму, а тому місцеві не відрізняють нас від солдатів. Та коли ми у цивільному, то, звісно ж, можна почути що завгодно. Особливо багато нарікань на наших було на початку війни. Ти хочеш їм допомогти – а їм ця допомога не потрібна. Якось ми привезли на підрозділ 20 відр вареників. Бійці всього не з'їли, і ми віддали місцевим. Відійшовши на кілька метрів, услід почули лайку.

Іноді, коли ми у камуфляжах, то можна зустріти східняків, які ставляться до нас з повагою і в спілкуванні навіть використовують українську. У Краматорську ми познайомилися з місцевою жінкою, власницею кількох магазинів. Вона постійно допомагала нашим військовим: давала продукти, прала форму. Ми хотіли дати їй кошти, адже розуміємо, що у тих, хто там живе, їх немає. Але бійці

Контактний телефон волонтерського центру «Серце патріота»: (050) 532-21-46

переконали мене, що волонтерка надає нашим допомогу абсолютно безкорисливо і віддячити їй можна хіба що квітами. Війна згуртовує людей, і деякі місцеві починають розуміти, як вони помилялися, підтримуючі проросійські настрої.

Розкажу вам випадок. Мій знайомий Дмитро з Києва служив у зоні АТО поблизу Волновахи. Повернувшись додому, розшукував загиблих побратимів, яких похоронили місцеві. Привіз їм гроші, продукти і попросив показати могили. Вони погодилися виконати прохання, але за умови конфіденційності. Так перепоховали чотирьох бійців, але за результатами експертизи з'ясувалося, що це не побратими Дмитра.

У місцевих можна просити такі речі, однак тільки за винагороду. А дуже часто вони використовують своє положення і допомагають за гроші як нашим, так і бойовикам. У зоні бойових дій залишилося багато людей старшого віку, яким нікуди тікати. Сепаратисти спеціально стріляють у місцевих, аби спровокувати.

– Чи доводилося вам перевозити загиблих?

– Коли ми були у Дніпропетровську, нам передзвонили і попросили забрати двох кіборгів – одного з Київської області, а іншого – волинянина Василя Демчука, 1972 року народження, з села Матейки Маневицького району. Першого героя ми везли лише до Києва. Василь був сильно понівечений, у нього не було вуха. Чоловік перебував у полоні два місяці. Ми мали доправити його в рідне село посеред ночі, але, порадившись, зрозуміли, що вночі цього ніхто не побачить. На автобус, в якому ми везли тіло Василя, прикріпили прапори. В'їхали у село о 6:30 ранку. По обидва боки дороги на колінах зі свічками в руках стояли люди.

Також з дніпропетровського моргу ми забирали чотирьох загиблих з Волинської та Рівненської областей, один з них – 1994 року народження. Особисто не знав цих хлопців. Та коли ми їх везли, сльози самі котилися.

– Знайомі медики розповідали, що адаптація хлопців, які побували у полоні, проходить надто складно, повсякчас відбуваються психічні зриви. Навіть є випадки, коли вкорочують собі віку. Говорять навіть про те, що сепаратисти каструють наших бійців...

– На жаль, факти нелюдського поводження сепаратистів із нашими полоненими військовими – правда... Зі свого досвіду спілкування можу сказати, що з тими, хто перебував у полоні в росіян, працювати легше, аніж з тими, яких захопили кадирівці. В останніх порушена психіка залишається на все життя... Навіть з хлопцями, які лишилися без ніг та рук, говорити простіше. Вони по-новому дивляться на життя, цінують кожну його хвилину, тримаються молодцями.

– Чому ви почали працювати саме з партією УКРОП?

– Я не приховую, що мені пропонували підтримувати інші політичні сили, але зупинив свій вибір на «Українському об'єднанні патріотів – УКРОП». Мені дуже подобається позиція Ігоря Коломойського. Ставши головою Дніпропетровської облдержадміністрації у такий непростий час, він показав себе ефективним менеджером, зумів захистити кордони такої стратегічно важливої області і не допустити сепаратистів на її територію. За іншого сценарію розвитку подій, цілком імовірно, що бойовики вже досі були б у Києві. До речі, Ігор Коломойський та Геннадій Корбан постійно допомагають волонтерам, яких на Дніпропетровщині багато. Їхня робота відзначається чіткою організованістю та системністю.

Уже 24-26 вересня на оновленому «Авангарді» відбудуться перші змагання з легкої атлетики національного рівня

Олександр Товстенюк та Ігор Палиця запевняють: стадіон розвиватиметься й надалі, а разом із ним – усе місто

ЛУЦЬК СПОРТИВНИХ НА СТАДІОНІ «АВАНГАРД» ВІДКРИТО

**Інформаційна агенція
«Волинські новини»
Фото: Олег ЧЕРНЕНКО,
Лора МОЛОДЕЦЬ**

СВЯТКОВЕ ВІДКРИТТЯ

Офіційне відкриття легкоатлетичного комплексу на стадіоні «Авангард», що відбулося 5 вересня, стало справжнім спортивним святом і подією всеукраїнського значення. Адже сьогодні Луцьк має всі шанси стати столицею легкої атлетики в Україні.

Святкове дійство розпочалося із урочистої ходи представників усіх спортивних федерацій області з Театрального майдану Луцька до стадіону «Авангард».

Дійство продовжилося вже на стадіоні «Авангард». Ведучі Наталка Войтович та Андрій Котищук зі сцени привітали присутніх та попросили піднятися, щоби вшанувати хвилиною мовчання загиблих на сході воїнів України. У цей час українська акапельна формація «Пікардійська Терція» виконала пісню-реквієм «Пливе кача по Тисині...».

Засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця розповів, що після пісні «Пливе кача» його завжди переповнюють емоції, адже ця сумна композиція – про наших полеглих Героїв. Трохи більше як рік тому почали гинути перші воїни, багато – в «іловайському котлі», про причини виникнення якого і винуватців досі мовчать.

Він висловив упевненість, що особи, які розв'язали цю війну і наживаються на смертях, будуть покарані.

«Я впевнений, що той, хто почав цю війну, не АТО, а саме війну, буде покараний. А той, хто не хоче її закінчити, наживається на ній та приховує правду, також буде відповідати перед народом України. Я переконаний, що ми будемо знати імена цих людей, через яких страждає Україна», – наголосив Ігор Петрович.

Він також розповів, як ухвалювали рішення про масштабну реконструкцію стадіону та створення

легкоатлетичного комплексу. Проте, що на луцький «Авангард» чекають кардинальні зміни, Ігор Палиця знав уже три роки тому, бо дав слово тодішньому очільнику Волині.

«Ця ідея народилася три роки тому, коли я дав слово екс-губернатору Борису Клімчуку, що на цьому стадіоні Фонд «Новий Луцьк» побудує бігові доріжки. Півроку тому до мене підійшов голова правління Фонду Олександр Товстенюк і нагадав, що ми дали обіцянку й потрібно дотримуватися слова, навіть попри те, що йде війна», – пригадає Ігор Палиця.

Розповідаючи про те, як народилося рішення відкрити легкоатлетичний комплекс, він наголосив, що для Олександра Товстенюка дуже важлива робота Фонду, який турбується про здоров'я волинян, рівень освіченості, гартування моральних якостей. На думку Ігоря Палиці, не тільки на війні, а й спортивними досягненнями українці мають доводити свою непереможність.

«Я сподіваюся, що тут будуть встановлювати олімпійські рекорди, і переконаний, що поки наші сини, брати, батьки захищають терени Батьківщини на сході держави, то ми своїми спортивними, науковими досягненнями доведемо, що хочемо бути найкращими. А країні-агресору покажемо, що

ми сильніші, розумніші, і весь світ дізнається, хто такі українці», – наголосив Ігор Палиця.

Опісля зі сцени виступив перший заступник Міністра молоді та спорту України, президент Федерації легкої атлетики України Ігор Гоцул. Він зауважив, що цей подарунок від Фонду «Новий Луцьк» не лише для волинян, а й для усіх українців.

«Для мене честь привітати всіх та подякувати Фонду «Новий Луцьк», особисто Ігорю Палиці від Міністерства та всієї Федерації легкої атлетики України за такий чудовий подарунок, адже цей стадіон буде слугувати не лише лучанам, волинянам, а й всій Україні. Тут будуть тренуватися найкращі спортсмени-легкоатлети нашої країни, звідси вирушатиме наша легкоатлетична команда на Олімпійські ігри», – зауважив Ігор Гоцул.

А ветеран спорту, який стояв біля витоків і супроводжував становлення легкої атлетики Волині, майстер спорту СРСР Михайло Мороз зауважив, що легка атлетика на Волині почала занепадати, оскільки не було належної інфраструктури.

«Колись ми завжди виїжджали на змагання в інші міста, бо не було можливості проводити їх у нас. За останні роки легка атлетика у нас згасла, адже не було належних

умов для тренувань. Втім тепер ми отримали такий чудовий стадіон, я впевнений, що нині спортсмени в рази збільшать свої досягнення», – зауважив ветеран спорту.

На сцену з вітальним словом вийшли спортсмени-олімпійці Волині: Надія Боровська, Надія Миронюк, Олена Цюць.

«Дуже приємно бути на цьому стадіоні, на якому я починала свої перші тренування, де відбувалися мої перші змагання. Тепер я бачу, як він змінився на краще, це надзвичайно приємно. Щиро дякую Фонду Ігоря Палиці за такий подарунок місту. Сподіваюся, що юне покоління братиме з нас приклад, і на Волині буде більше олімпійських спортсменів», – висловила сподівання Надія Боровська.

«Посвяту» оновлених доріжок здійснили почесні гості, вийшовши на бігові доріжки на старт для першого кросу.

По тому публіку розважали показовими виступами легкоатлетів, дитячими змаганнями. Танцювальні гурти міста показали оригінальне шоу, в якому взяло участь понад 250 учасників.

До слова, напередодні офіційного відкриття оновленого стадіону відбувся матч зіркових ветеранів футбольних команд «Волині» та «Динамо», перемогу в якому із рахунком 1:2 здобули кияни.

А ще на території стадіону передбачили зону харчування від закладів міста. Окрім того, усім охочим пропонували спробувати свої фізичні можливості на тренажері гравітації, що дозволяє виконувати різноманітні рухи за унікальною методикою компанії «Alfa Gravity Group». А от для маленьких гостей організували дитячий майданчик з анімацією, батутом, веселими конкурсами та смачними призами.

Опісля на відвідувачів чекав святковий концерт, на якому виступила волинська співачка Галина Конах, а також відомі українські музичні колективи «ТНМК», «Антитіла» та «Пікардійська Терція». І навіть попри не вельми сприятливі погодні умови, чимало лучан радо відвідали спортивне свято, вхід на яке був вільним.

ВІД ЗАДУМУ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ

Напередодні офіційного відкриття легкоатлетичного комплексу до Луцька завітав Міністр молоді і спорту України Ігор Жданов. Посадовець позитивно відзначив роботу Фонду «Новий Луцьк» та подякував ініціаторам за реалізовану ініціативу.

Ігор Жданов вручив подяку Ігорю Палиці та висловив сподівання, що таку високу соціальну

Реконструкція студентського стадіону СЧУ – подарунок на 75-річчя вишу від Ігоря Палиці та його батьків Петра Яковича і Тетяни Йосипівни

ЯК МІСТО МОЖЛИВОСТЕЙ

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КОМПЛЕКС

Відкриття легкоатлетичного комплексу стало святом не лише для спортсменів, а й для творчих колективів

Присутніх розважали талановиті волинські дітлахи й імениті українські виконавці

активність виявлятимуть і в інших регіонах держави.

«Дякую за величезний внесок у спорт і, фактично, новий стадіон. Я вітаю такі приклади приватної ініціативи, адже що більше буде таких об'єктів в регіонах, то ми будемо сильнішими. Окрім того, відтепер футбольний стадіон став мультифункціональною ареною, адже це – виклик сьогодення, тут мають відбуватися різні змагання і культурні заходи. Тут ми виховуватимемо молоде покоління та здорову націю», – наголосив Міністр.

Зауважимо, ініціював та, власне, керував реалізацією проекту легкоатлетичного комплексу на стадіоні «Авангард» голова правління Фонду «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк.

«Дякую всім, хто нам допомагав і посприяв тому, щоб ми встигли. Адже під час роботи виникло чимало непередбачених ситуацій, доводилося виправляти багато дефектів. Втім ми усе зробили», – зауважив голова правління Фонду «Новий Луцьк».

Своєю чергою, перший заступник Міністра молоді та спорту України, президент Федерації легкої атлетики України Ігор Гоцул вручив Олександру Товстенюку подяку та пообіцяв новоствореній арені «дати життя».

«Дякую від усієї Федерації легкої атлетики України за це свято спорту. Цей новий об'єкт важливий для соціального, економічного розвитку міста. Уже незабаром ми проведемо тут юнацький чемпіонат, а наступного року відбудеться чимало змагань і тренувальних зборів, зокрема, за участю національної збірної з легкої атлетики. Далі, як успішно проведемо рік, то будемо клопотати, щоб тут відбувалися міжнародні змагання», – запевнив Ігор Гоцул.

Чому легкоатлетичний комплекс важливий для всієї України, розповів і голова Федерації легкої атлетики Волинської області Володимир Рудюк.

«Півроку тому ми взяли за цю справу, й тепер маємо європейську арену. Вона вкрай важлива для усієї України, адже південь і

схід держави ми втратили як спортивну базу», – пояснив Володимир Рудюк.

Також він додав, що Програма розвитку легкої атлетики на Волині передбачає і підтримку вимушених переселенців. За словами Володимира Рудюка, уже допомогли з житлом тренеру з легкої атлетики Олегу Вегнеру, який прибув зі сходу, і зараз шукають йому достойну роботу. Мовляв, фахівці потрібні на Волині, це – стержень спорту.

Володимир Рудюк також повідомив, що уже 24-26 вересня на «Авангарді» відбудеться національний чемпіонат з легкої атлетики серед юнаків за участю відомих спортсменів. Відвідати перше легкоатлетичне дійство на оновленому стадіоні запрошують усіх небайдужих до спорту.

Реконструкції «Авангарду» передували Меморандум про співпрацю, підписаний у червні між Фондом Ігоря Палиці «Новий Луцьк», Міністерством молоді та спорту України, Федерацією легкої атлетики України та Федерацією легкої атлетики Волинської області. У документі, зокрема, йшлося, що стадіон «Авангард» за кошти Фонду перетвориться на легкоатлетичну споруду – стадіон міжнародного класу, а Федерація легкої атлетики України і Міністерство молоді та спорту візьмуть на себе зобов'язання привозити сюди національні й міжнародні чемпіонати.

За словами виконавчого директора Фонду «Новий Луцьк» Ореста Маховського, оновлення стадіону «Авангард» дає можливість отримати II категорію міжнародної сертифікації. Це, своєю чергою, власне і дозволить проводити чемпіонати всеукраїнського, європейського та міжнародного рівнів. Відтак рекорди, які буде встановлено в місті, занесуть до світових таблиць.

Вартість робіт з реконструкції «Авангарду» – понад 9 мільйонів гривень. А це і облаштування бігових доріжок із сучасним високоякісним синтетичним покриттям, і майданчики для стрибків у висоту та довжину, сектор для метань та інші об'єкти. Крім того, було встановлено нові сертифіковані

футбольні ворота, змінено звукову систему арени, розпочато роботи із поліпшення освітлення.

У Фонді «Новий Луцьк» стверджують: окрім внеску в розвиток спорту, легкоатлетичний комплекс такого рівня вплине й на розвиток міста. Оновлений стадіон – це відчутний внесок у розвиток інфраструктури, готельно-ресторанчної та малого бізнесу, туристичної сфери Луцька, яка відтепер отримує широкі можливості для діяльності.

ПОДАРУНОК УНІВЕРСИТЕТУ

Одну з умов для того, щоб Луцьк отримав стадіон II категорії міжнародної сертифікації, виконано: 3 вересня відкрито сучасну тренувальну базу для майбутніх чемпіонів. Нею став реконструйований стадіон Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, що отримав

назву «Спортивне ядро». Реконструкція цього об'єкта відбувалася паралельно з оновленням стадіону «Авангард».

Як відомо, 19 червня з нагоди 75-ї річниці університету виш отримав подарунок – сертифікат на 2 мільйони гривень для реконструкції стадіону. Кошти – заощадження голови наглядової ради СНУ, засновника Фонду «Новий Луцьк» Ігоря Палиці та його батьків Петра Яковича і Тетяни Йосипівни.

На стадіоні «Спортивне ядро» облаштували волейбольний та баскетбольний майданчики, майданчик з вуличними тренажерами, три сертифіковані бігові доріжки з сучасним покриттям, розминкові зони, стрибкову яму, оновили огорожу, покращили освітлення та встановили нові сидіння. На реконструкцію витратили 2, 574 мільйона гривень.

Ініціатором проекту реконструкції стадіону, власне, висту-

пив ректор СНУ Ігор Коцан, який і звернувся до Ігоря Петровича з такою пропозицією. Він вірить, що на цьому об'єкті з часом будуть здобувати нові спортивні досягнення.

Задоволений виконаною роботою і голова правління Фонду «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк. З його слів, найближчим часом на стадіоні додатково планують облаштувати ще й зону для пляжного волейболу.

Олександр Товстенюк зізнався: сам щодня тренується. Часто приходить і на стадіон університету. Але з прикриття зауважує, що сьогодні фізичній культурі українці приділяють уваги менше, ніж раніше.

«Років 15-20 тому спортом люди тренувалися більше. Тоді не було таких умов, але було бажання. Проте тренуватися варто. Я хотів би сказати словами Ігоря Петровича: «Тренуйтеся щодня, ставайте сильнішими», – відзначив голова правління Фонду «Новий Луцьк».

Х ІСТОРИЧНИЙ ХРОНІКЕР

Історія луцького стадіону «Авангард» бере початок із 30-х років минулого століття. Ще за польської влади у Луцьку з'являється осередок спортивного життя воеводства Волинського – стадіон імені польського маршала Юзефа Пілсудського. У вересні 1933 року відбулася офіційна й урочиста церемонія відкриття спортивного об'єкта. Його центральною подією став товариський матч між луцькими футболістами та польською командою «Варшав'янка», і це була перша перемога лучан. Відтоді рідна земля допомагала перемагати десяткам футбольних команд і легкоатлетам Волині. По завершенню Другої світової війни стадіон отримав нове життя з новою назвою – Луцький міський стадіон. А ймення передового прикрасило його історію лиш 1960 року. На «Авангарді» звели кам'яні трибуни на 15 тисяч глядачів, побудували адміністративний

корпус і встановили дерев'яне табло-лічильник. Із таким обличчям найголовніший спортивний об'єкт області приймав спортсменів і глядачів аж до кінця ХХ століття. Тут тренувалися спортсмени і звичайні прихильники здорового способу життя, на доріжках «Авангарда» опанували початки фізичної культури студенти училищ та вишів міста. На матч дебютного чемпіонату України між господарями поля і київським «Динамо» 1992 року зібралися 20 тисяч уболівальників. Це рекордні відвідини, зареєстровані у книзі досягнень країни. Спортивна арена вимагала реконструкції та вдосконалення – і дочекалася. Наступного року на полі встановили електричний підігрів і замінили освітлення. До 2002 року на «Авангарді» змінили сидіння та електронні табло. Об'єкт набув модерного, сучасного вигляду.

Натомість стадіон втратив бігові доріжки. Волинські атлети почали пошуки нових місць для повноцінних тренувань. Стадіон же перетворився на домашнє поле місцевого футбольного клубу «Волинь», що дотепер приймає гостей товариських турнірів і чемпіонатів різних рівнів. А вже у червні 2015 року представники Всеукраїнської організації легкої атлетики і Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» уклали Меморандум про співпрацю щодо побудови легкоатлетичного комплексу. У вересні навколо футбольного поля облаштували бігові доріжки з сучасним синтетичним покриттям, майданчики для стрибків у висоту та довжину, сектор для метань та інші об'єкти. Відтак після реконструкції стадіон отримає II категорію міжнародного класу і зможе приймати чемпіонати європейського рівня і світові змагання.

ЧАСТИНА 2

Олександр КОТИС

У попередньому номері газети ми розповідали про історію бруківки.

Замощення вулиць було важливою справою, яка одразу захоплювала кілька сфер: транспортну, естетичну та санітарну. Луцьк часів Речі Посполитої замощували деревом. Перше кам'яне мощення у місті з'явилося на теперішній вулиці Лесі Українки.

Технології розвивалися, і в тридцятих роках винайшли новий вид бруку – кам'яно-бетонні плити. У Польщі патент на їх виготовлення отримав Владислав Трилінський.

ЯКІСТЬ МОЩЕННЯ ПЕРЕВІРЯЛИ В ЛАБОРАТОРІЯХ

У той час брукування вулиць відбувалося за порядком важливості. Спочатку найбрудніші, стратегічні і центральні, тоді – на околицях. Також у першу чергу робили тротуари біля нових, великих чи державних будов. Проте не завжди все йшло добре, і через відсутність достатніх коштів справа брукування вулиць затягувалася. Не було можливості зробити все і одразу. Інколи установи просили передати їм старе мощення для виконання робіт перед будівлею. Першими не витримали мешканці Красного. У 1928 році вони написали колективного листа до магістрату міста. Жителі заявляли, що Красне завжди було «пасинком» для Луцька.

«І якби місто збирало дані про кількість хворих на інфекційні хвороби за районами, то наше передмістя опинилося б серед перших», – скаржилися люди.

Просили вибрукувати хоч кілька центральних вулиць передмістя. Серед них – Панська, Костюшки, Червоного Хреста. Просили окремо і про влаштування тротуарів. На останнє міська влада погодилася, якщо жителі внесуть 50% вартості робіт.

Витрачаючи чверть міського бюджету на замощення міста, до прийняття робіт виконавцями ставилися дуже серйозно. Міський голова, як це було до Першої світової війни, уже не виходив на місце перевіряти якість бруку. Натомість, окрім звичайної перевірки на якісь кладки та матеріалів робіт, перевіряли кладку на технічні показники – стирання та розлам. Для цього брали зразок мощення і відправляли його у лабораторії Львівської політехніки. Звіти надходили технічний висновок.

У Луцьку є ще дві вулиці з бруківкою, про яку не вдалося знайти відомостей. На вулиці Богдана Хмельницького та Кривому Валу лежить покриття з дугоподібним візерунком із окремих невеликих каменів майже кубічної форми. Зараз це покриття, особливо на вулиці Богдана Хмельницького, в поганому стані через недогляд або неправильне переукладання. Проте все ще досі гарне і колоритне.

Очевидно, бруківку поклали в міжвоєнний час. Таку і схожу можна знайти в різних містах Західної України: у Франківську, Львові, Тернополі, Луцьку. У Польщі для брукування вулиць було вироблено правила, затверджені на рівні урядових структур. Ці правила розсилали у воєводські управління, а звіти – на міста. В архіві магістрату Луцька збереглися ці документи. Правила щодо брукування розписано на шести сторінках формату А4.

Серед найважливіших були такі.

За технологією, спочатку треба підготувати добру основу. Як це робити, було розписано у кількох

ТВЕРДИЙ ЛУЦЬК: ІСТОРІЯ МІСЬКОЇ БРУКІВКИ

Яма на вулиці Коперніка, де видно стару бруківку і шари асфальту

пунктах. Пісок мав бути без шкідливих домішок, без глини, добре утрамбованим, без ям. Тільки тоді на нього можна класти бруківку. Вона мала бути покладена щільно, без щілин. А якщо такі й знайдуться, то їх треба було засипати. Треба було користуватися теодолітом, щоб точно визначати вісь дороги, яку робили похилу до країв, щоб стікала вода. Біля країв між власне дорогою і тротуарами були стічні канавки для води. Поверхня каменю мала бути плоскою. Випуклості не мали перевищувати 1 см. Спочатку треба було вкласти бордюри під шнурок, а тоді між ними – бруківку. В перші кілька років треба було робити перевірку щороку і в разі потреби непридатні до норм ділянки перебрукувати. У наступні роки роботи цього не вимагалося, але все одно не можна було залишати бруківку без догляду, і погані ділянки в разі потреби перебрукувати.

Сьогодні перед Луцьком справжній виклик – правильно відремонтувати бруківку на Хмельницького. Від цього прямо залежить естетична краса міста і його добре ергономічне використання.

ПРИВАБЛИВА ТРИЛІНКА: ІНЖЕНЕРНЕ МИСТЕЦТВО ЛУЦЬКА ТРИДЦЯТИХ

У своєму звіті бурмістр Луцька в 1933 році чітко пише, що у місті замощених вулиць утричі менше, ніж незамощених. Державні дороги забруковані тільки наполовину. Поки в Луцьку була така ситуація, технології не стояли на місці. У 1933 році в магістрат міста надійшла пропозиція із влаштування брукованих доріг на бетонній основі. У зверненні пропонувалося робити мозаїчні дороги системи Галаса. Директор підприємства писав, що така кладка краща за звичайну бруківку і має гарніший вигляд. Правда, з цим не склалося.

Тим часом у 1933 році варшавський інженер Владислав Трилінський отримав патент на виготовлення шестикутних та квадратних

Трилінки на вулицях довоєнного Луцька

кам'яно-бетонних плиток для замощення вулиць. Ідея була досить цікава: зробити суміш бетонного розчину і ламаного каменю, сформовану у квадратні чи шестикутні плити. Причому, як ішлося в патенті, перевагу слід надати саме шестикутним плиткам, оскільки вони краще витримують навантаження. Окрім підготовки міцної піщаної основи, технологія кладки передбачала обмазування бічних боків кожної плитки смолою і щільне укладання плитки до плитки. Метод давав дуже добру витривалість, яка пережила багато десятиків років.

Це був справжній прорив у брукуванні вулиць. По-перше, ці плити дуже добре себе зарекомендували з технічного боку, а по-друге, шестикутна кладка була досить гарною і вносила колорит у забудову вулиць. Дуже багато міст Польщі стали використовувати цю плитку, яку в народі згодом стали називати «трилінкою». Підраховали, що за перші п'ять років після отримання патенту в Польщі виготовили 10 мільйонів плиток. Використовуючи трилінки, треба було платити ліцензійний збір за квадратне мощення поверхні.

У 1936 році в Луцьку збудували міську бетонярню, яка почала виготовляти різні види мощення. Вона розташовувалася на теперішній вулиці Глушець на території спортмайданчика школи №8. У великому одноповерховому приміщенні були відділи для виробництва тротуар-

них плит, для бетонних бруківок і для складання готових виробів. Будівля мала форму букви Г з розмірами 42 на 28 метрів. Найцікавіше те, що тут же і виготовляли плити Трилінського.

У Луцьку трилінка в другій половині тридцятих років стала основним видом мощення доріг. Магістрат намагався забрукувати ними якомога більше вулиць. За умови якісного виконання і доброї кладки це покриття могло дуже довго служити. Зрозуміло, що чи не першою вулицею міста з трилінкою стала головна Ягеллонська. Вона була замощена трилінками луцького виробництва. Правда, під'їзди на замощення віддавали приватним майстрам. Так, відомо, що частину вулиці у 1937 році кам'яно-бетонними плитами замостив Бабін Борух Мюрдко. Тоді ж на довжину 250 метрів і ширину вулиці 11 метрів пішло майже 30 тисяч шестикутників. Шви між плитками заливали бетонним розчином або асфальтом.

Сьогодні в Луцьку ще можна знайти мощення і квадратними трилінками – на вулицях Крилова та Даргомижського. Багато де залишилися і шестикутні плити – на Крилова, Братковського, Драгоманова, Грибоедова. Дуже гарне мощення збереглося на Пушкіна.

До кінця тридцятих Луцьк максимально за міжвоєнне двадцятиліття наблизився до ідеалу «воєводського міста», і трилінка зіграла в цьому не останню роль.

Квадратні трилінки

«ГЕРОЇ АСФАЛЬТУ»

Після Другої світової війни епоха бруківок явно відійшла у минуле. У моді став асфальт. Він вимагав значно менше часу на укладання, що в умовах післявоєнної відбудови було дуже вагомим фактом. Асфальтувати Луцьк стали в 1940-ві. Є один цікавий факт, який пов'язаний з вулицею Сталіна (після приходу в місто совіти так перейменували Ягеллонську). Під час проходження вулицею в яму потрапив танк. Це місце було трохи вище від перетину нинішніх Лесі Українки та Крилова. Сусідній будинок був розбомблений. У ньому, як і нині, розташовувалася аптека. На фото видно вивернуту вибухом трилінку.

Після того як танк прибрали, ділянку заасфальтували. Це можна вважати одним із перших прикладів асфальтування міста. Проте це не означає, що Луцьк масово закатували в асфальт. По-перше, це було дорого. По-друге, в доброму стані були старі бруковані вулиці. Бруківку клали навіть у п'ятдесяті роки. Наприклад, на вулиці Глушець. Радянські брукарі використовували камінь із Рафалівського кар'єру.

1950-ті роки стали справді перехідним десятиліттям, коли в Луцьку остаточно відмовилися від брукування міста і перейшли до технології «влаштування чорного щелевеного покриття способом гарячого напівпросочення дьогтем». Фактично, це і було асфальтування. Нове покриття робили поверх старої бруківки. Саме тому до нашого часу вона багато де збереглася. Ось, наприклад, дуже цікава яма утворилася на вулиці Коперніка навпроти друкарні. Не просто видно бруківку початку ХХ століття, а й різночасові шари асфальту.

Оповідка про те, як Луцьк став твердим, дає нам ще один елемент пазла історії міста. Бруківка – невід'ємний атрибут будь-якої мандрівки у минуле. На цьому прикладі ми добре бачимо, що історія «твердого Луцька» сягає ще князівських часів. А коли до справи підійшли комплексно і відповідально (спільнокошт для міського брукування), то вона потягнула за собою санітарне й естетичне оздоровлення міста. Нині бруківка підкреслює його історичність.

10 КНИГИ ПРО УКРАЇНУ ДЛЯ СІМЕЙНОГО ЧИТАННЯ

Що розповісти дітям про Україну? Як передати найкраще з історії, культурної спадщини, традицій української нації? Видання «IT-мама» підготувало добірку дитячих книжок, присвячених Україні, її містам, різним аспектам української історії та культури.

1. ІВАННА НАЙДА. «ЦЕ НАШЕ І ЦЕ ТВОЄ»

«Це наше і це твоє» – це яскраві об'ємні картини, які розпо-

відають цікаві факти про нашу країну: географічні особливості, визначні досягнення, оригінальні винаходи... Це трохи більше, ніж книга – це цікава розвага, що захопить навіть найменших дітей віком до двох років. Крім того, проект «Це наше і це твоє» об'єднує серію пізнавально-розважальних мультфільмів, які можна подивитися на спеціальному Youtube-каналі.

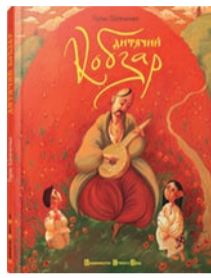
2. АНАСТАСІЯ СТЕФУРАК. «ПРИСЛІВ'Я УКРАЇНСЬКІ»

Книжка-картинка «Українські прислів'я» ілюстраторки

Анастасії Стефурак – це більше, ніж добірка відомих українських народних прислів'їв. Художниця пропонує читачам свою креативну, якісну і вдалу інтерпретацію традицій. Ілюстрації цієї книжки створюють атмосферу, де традиційні, навіть дещо архаїчні вислови набувають сучасного звучання. Недарма цю книжку називають «міркуванням-в-малюванні». Малюнки в ній – це різні варіанти прочитання змісту усталених виразів, це захопливі, неймовірно красиві історії, над якими треба замислюватися, за мотивами яких хочеться створювати великі оповідання, перетворюючи прислів'я на окремі світи.

3. ТАРАС ШЕВЧЕНКО. «ДИТЯЧИЙ КОБЗАР»

«Дитячий Кобзар» – це трохи більше, ніж просто збірка найвідоміших віршів Тараса Шевченка. Це художнє видання з чудовими ілюстраціями Марини Михайлошиної. Вони не просто привертають увагу дітей, а й теж розповідають історії. І якісь неймовірним

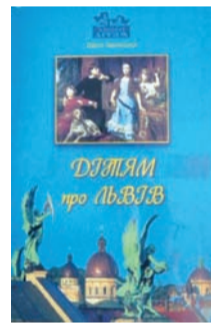
чином і «садок вишне-вий коло хати», і поля, і зелені лани видаються напрочуд справжніми. Тут немає пафосу, є уважна ніжність та велика любов до рідної землі, до чудових віршів Кобзаря – надзвичайного поета та надзвичайної людини, а не примарної постаті на портретах, що висять у кабінетах української літератури.

4. БРАТИ РАДКОВЦІ. «ТАЄМНИЦІ ЛЬВІВСЬКИХ ЛЕВІВ»

«Таємниці львівських левів» – книжка авторських легенд-казок відомих у Львові гідів – братів Івана та

Петра Радковців. Ви та ваші діти довідаєтеся, чому годинники на вежах і ратуші у Львові показують різний час, як двоє братів шукали на дні львівських ставків скарб свого батька, що сталося зі скупим Мартином, де можна знайти легендарний меч майстра Шварна та чому розсипалися на порох книжки друкаря Олексія.

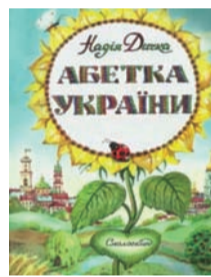
5. ДАРІЯ ІВАНИЦЬКА. «ДІТЯМ ПРО ЛЬВІВ»

Ця книжка – чудовий подарунок для школярів. Вона у досить цікавій манері розповідає історію славетного міста Лева. В ній немає зайвого пафосу, замість цього – мудрі старовинні легенди та справжні історичні факти, що частіше цікавіші за будь-які казки. Мандрівка починається з Високого Замку і закінчується найстарішими парками Львова. Львів'янам, певно, буде цікаво дізнатися щось нове про рідне місто, а для туристів немає більшої радості, ніж впізнавання тих дивовижних місць, про які вони вже читали. Тож книга стане в пригоді усім. У нас є певні питання щодо її ілюстрацій (усе ж такі фото могли бути більш «казковими», а дизайн трохи більш сучасним), але написана вона і справді дуже цікаво.

6. МИХАЙЛО КАЛЬНИЦЬКИЙ. «ПРО КИЇВ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА БАТЬКІВ»

Михайло Кальницький – чудовий журналіст та відомий дослідник історії Києва. Йому вдалося у досить доступній формі розповісти про різні аспекти життя великого міста, в якому сучасність так міцно переплетена з давниною. Розповідь ведеться від імені батька, який вирішив провести для дітей екскурсію містом. До речі, книга буде цікава не лише дітям, але й батькам. Вона – чудова мотивація й самим вирушити на сімейну прогулянку Києвом. І якщо у дітей виникнуть питання «Хто жив у Маріїнському палаці» або «Коли було збудовано Андріївську церкву», ви точно будете знати, що відповіді. До речі, малюнки Олени Малакової – просто чудові.

7. НАДІЯ ДИЧКА. «АБЕТКА УКРАЇНИ»

А якщо заміни-ти звичні «Гарбуз», «Бегемот», «Вовк» на топоніми та з самого дитинства розповідь про міста рідної країни? Нам здається, що ідея такої абетки досить непогана. Особливо, якщо звернути увагу на те, що для кожної літери та для кожного міста запропоновано невеликий віршик, який легко запам'ятають навіть най-молодші діти.

8. ВОЛОДИМИР РУТКІВСЬКИЙ. «ТРИЛОГІЯ «ДЖУРИ»

Трилогія «Джури» вважається чи не найкращими історичними книжками для дітей. Недарма Володимир Рутківський в 2012 році отримав за неї Шевченківську премію. «Джу-

ри козака Швайки», «Джури-характерники», «Джури і підводний човен» – це надзвичайно захопливі та розумні мандрівки у XV століття разом з харизматичними героями – Грициком та малим волхвом на ім'я Санько, юним богатирем, його мамоу-велеткою, невловимим козаком та його вірним вовком Барвінком...

9. АНТОН КОПИНЕЦЬ. «ІВАН СИЛА НА ПІДВОДНОМУ КРОТОНІ»

Перша особливість цієї книги полягає в тому, що її автор насправді був другом головного героя. Антон Копинець знав відомого богатиря і написав книгу, спираючись на численні бесіди. У 1972 році книгу було видано у досить скороченому обсязі, і лише 2012-го світ побачила повна авторська версія. Це чудовий приклад пригодницького роману, яким будуть захоплюватися і підлітки, і дорослі. Неймовірно пригоди найсильнішої людини у світі, вихідця із закарпатського села Білки, певно, не залишать байдужими жодного уважного читача.

10. ЗІРКА МЕНЗАТЮК. «ЗВАРЮ ТОБІ БОРЩИКУ»

Культура країн складається з безлічі речей. І власні гастрономічні традиції – одне з надбань, на яке варто звертати увагу, адже з одного боку, вони міцно увійшли у наше повсякденне життя, з іншого – несуть на собі відбиток віків. «Зварю тобі борщину» – це чудово ілюстрована книга смачних казок, які знайомлять дітей з аутентичними українськими стравами – борщем, варениками, узваром... Після таких казок дитина неодмінно захоче все це скуштувати. А якщо перераховані страви ви приготуєте разом (дитина може спостерігати або допомагати робити певні речі), тоді сімейні обід чи вечеря перетворяться на неймовірну пригоду, в якій будуть і читання, і кулінарні завдання, і, звісно, смачні страви як винагорода.

Х СВОЇМИ РУКАМИ

ЛУЧАНИН ЗМАЙСТРУВАВ ВЕЛОТАКСІ

Алла САДЕЦЬКА

Лучанин Микола Воляник – затятий велолубитель. Нещодавно він разом зі своїм татом і друзями змайстрував перше в місті таксі-велосипед і вже навіть встиг покатати на ньому перших пасажирів. У майбутньому 22-річний конструктор планує влаштувати для лучан і гостей міста велоекскурсії і заробляти цим на життя.

«Понад два роки я виношував план впровадження у Луцьку велотаксі. Коли почав цікавитися цією темою, виявилось, що у світі користуються таким транспортом дуже давно. Ознайомившись із конструкціями популярних у багатьох країнах Азії велорикш, побачив, що вони геть недосконалі. Тоді й забавив: мушу спроектувати велотаксі самотужки, враховуючи усі закони фізики та дотримуючись правил безпеки для пасажирів», – розповідає молодий чоловік.

Цінними виявилися знання та вміння Миколиного батька, майстра по металу, спільно з яким уже зробили три велорикси.

«Ми не мали жодних схем, робили все так, як розуміли. Спершу виготовляли раму, потім – кабіну. Доводилося навіть кілька разів переробляти зроблене. Довго мудрували над гальмами і дахом. Та й загалом ретельно продумували

кожне рішення. Тепер точно можна сказати, що, незважаючи на погані дороги, пасажирів не трястиме, адже амортизаційна система поглинає усі коливання. А сама карета зручна і комфортна», – переконує Микола.

Для велотаксі розробили навіть спеціальний пристрій, який повністю керує усіма габаритами – майже як в автомобілі.

Поки що незвичне таксі не має визначеного режиму роботи. Тим паче, нині триває робота над технічним удосконаленням уже змайстрованих велорикш.

«Я маю за мету запустити повноцінну мережу велотаксі у Луцьку. Певен, що воно матиме попит. Головне – дати змогу людям випробувати незвичний сервіс», – ділиться планами Микола Воляник.

Нині ж натхненний ідеєю хлопця шукає інвесторів, які зацікавилися б його пропозицією. Ясна річ, аби поставити на ноги такий бізнес, потрібно вкласти чималі кошти. Адже виготовлення одного велотаксі коштує близько трьох тисяч доларів. І це не враховуючи роботи над ним, зауважує розробник.

«Із надходженням більших коштів хочу обладнати велотаксі GPS-навігацією і створити можливість замовляти наші послуги через інтернет, де можна буде відслідкувати місце перебування велорикші», – пояснює Микола.

На цьому модернізація велотаксі не завершиться. У планах

Миколи Воляника – встановити на кожен транспортний засіб електродвигун, який живитиметься від енергії сонячних батарей.

«У такий спосіб нам вдасться досягнути такої швидкості, яка зможе дорівнювати середній швидкості автомобіля», – запевняє він.

Готовий уже й бренд «Jump-in», що англійською означає «застрибуй». До слова, у велотаксі вміщається дві дорослі людини, хоча велопогулянку містом можна влаштувати для одного дорослого і двох дітей.

Микола Воляник обіцяє, що вартість поїздки на велорикші буде цілком доступною для містян і туристів.

«Повністю об'їхати увесь центральний парк великим колом вартуватиме 40 гривень. На перспективу, коли запрацюємо як повноцінне таксі, по місту будемо брати 15 гривень за посадку, 5 гривень – за кілометр дороги. Пасажирів може бути максимум двоє. Боятися не треба: 240 кілограмів моя велорикша витримає без проблем», – поділився Микола Воляник.

ПОНЕДІЛОК 14 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Monday, September 14, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

ВІТРОРОК 15 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Tuesday, September 15, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

СЕРЕДА 16 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Wednesday, September 16, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

ЧЕТВЕР 17 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Thursday, September 17, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

П'ЯТНИЦЯ 18 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Friday, September 18, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

СУБОТА 19 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Saturday, September 19, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

НЕДІЛЯ 20 ВЕРЕСНЯ

Grid of TV channels and programs for Sunday, September 20, 2015. Includes channels like UA: Перший, 1+1, ІНТЕР, ІСТV, СТБ, and УКРАЇНА.

Тетяна ГРИШИНА

Третього вересня лучанам випала нагода зануритися у танцювальний перформенс. Вистава «В очікуванні невідомого» відбулася у Палаці культури міста, вхід був вільний.

Власне занурюватися у постановку було важко, хоча й потрібно, зважаючи на сучасні реалії для України. Це – не проста вистава, де серед акторів діти, юнаки і юначки із табору для біженців у місті Тцеровані, що в Грузії. Нині кількість подібних вимушених біженців в Україні – незліченна. Тому емоції та переживання грузинів зрозумілі і болісні для кожного українця.

Проект «В очікуванні невідомого» – це танцювальний перформенс, який відбувається під керівництвом шведа Бенно Воорхама у співпраці з відомими танцюристами з України, Молдови та Грузії.

Робота над проектом тривала упродовж року і стала можливою за підтримки двох шведських грантів. Художнім постановником є шведський хореограф Бенно Воорхам, а акторами – танцюристи

В ОЧІКУВАННІ НЕВІДОМОГО – У ПОШУКАХ КРАЩОГО

з України, Грузії та Молдови, а також діти з грузинського табору для біженців.

Для юних акторів це методика адаптуватися, повернутися до нор-

мального життя, осмислити те, що з ними відбулося, і почати жити далі.

Організатори мали на меті залучити дітей біженців до театраль-

ного мистецтва, розкрити перед ними виразні можливості людського тіла в контексті сучасної хореографії та висвітлити проблеми сімей біженців за допомогою театральних методик. У виставі кожен рух, декорація, одяг, музичне чи світлове оформлення – осмислене. Обірвана гойдалка як символ обірваного дитинства, хаотичний рух сценою як ілюстрація пошуку втраченого себе та світло як шанс почати усе спочатку, допоки є надія, віра та любов.

Власне сам перформенс поєднував як акторську майстерність, так і танцювальну, й навіть худож-

мистецтво. Адже під час вистави живописець просто на сцені писав об'ємну картину.

«В очікуванні невідомого» – модерна постановка, тобто така, де немає чіткого сюжету чи однозначного розуміння глядачем. Тут кожен присутній міг пережити та глумачити побачене відповідно до своєї чутливості, уяви, образності мислення.

Через рухи, музику, діалоги й образотворче мистецтво актори показували внутрішні та зовнішні зміни, які доводиться пережити тому, хто волею долі отримав статус біженця.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«БІДНІ РОДИЧІ»

(Франція, РФ, 2005)

Режисер: Павло Лунгін

Один із найталановитіших і найбільш неоднозначних кінохудожників Мордору, який своєю прямою кісткою в горлі стоїть середньостатистичному російському глядачеві, Павло Лунгін, у фільмографії, окрім власне серйозних драм, має і одну досить колоритну комедію. Комедія, щоправда, з яскраво вираженими нотками совкового трагізму, що аж ніяк не заважає під час перегляду стрічки відпочити. Історія горе-бізнесмена, який допомагає заможним жителям Америки та Європи розшукувати родичів, а якщо таких немає, знайти людей, які за відносно невеликі гроші готові з себе таких родичів вдати... Кустуріца схвалив би. За настроєм, комічний «калаброд» на екрані, характерних персонажів та іронію. Хабенський чудовий. Можна!

«ПОДОРОЖ ГЕКТОРА В ПОШУКАХ ЩАСТЯ»

(Німеччина, Канада, Великобританія, ПАР, 2014)

Режисер: Пітер Челсом

Дивний, місцями вкрай білими нитками шитий сюжет фільму, з надто симптоматичними жартами та поворотами, втім спроможний лишити будь-якого глядача в стані легкої невагомості від кількості відвертих питань самому собі, які в процесі перегляду стрічки можуть виникнути в голові. Історія лондонського психіатра, який намагається розібратися у своїй нездатності розрадити власних пацієнтів у їхніх спонтанних рухах в напрямку щастя і вирішує виникнути в суть щастя власного – є воно, було чи шлях до нього ще попереду... Відтак головний герой вирушає у мандри світом з чи не єдиною метою – дізнатися, чи є щастя як таке, і якщо є, то який вигляд має його персональна життєва втіла. Історія закручується, і в цілій низці ситуативних виборів вимальовується картина власного життя Гектора і відповіді на його ключові питання... Дивитися обов'язково, проте намагатися нічого не очікувати.

«ТРИМАЙСЯ!»

(США, 2015)

Режисер: Етан Коен

Одна з найоригінальніших цьогорічних комедій від режисера-дебютанта Коена, попри свою цікаву ідею, явно не дотягує до топів і фільмів, на які глядач посує в кіно. Не все так тут гладко з акторами, сюжетом, драматикою та навіть картинкою. Відносно невеликий бюджет стрічки мене особисто від її перегляду не відвернув. Історія заможного менеджера інвестиційного банку, який стає жертвою кулуарних ігор і потрапляє на лаву підсудних, звідки йому світить в'язниця... У страху очі великі і головний герой час до відбуття за ґрати вирішує присвятити активній підготовці до тюремних буднів: навчитися злочинного сленгу, біюк, нової жестикуляції та інших премудростей життя в неволі. У пригоді стає чорношкірий знайомий, який до цього мив экс-банкіру машину, – обом доведеться приміряти на себе нові ампула. Загалом весело і справді дотепно. Спробуйте!

«ДЖЕК СТРОНГ»

(Польща, 2014)

Режисер: Владислав Пасіковський

Не так часто випадає дивитися польське кіно, а коли випадає, то рідко це закінчується якимись яскравими враженнями. Не стала винятком і стрічка Пасіковського, у якій режисер змальовує Польщу кінця 60-х, яка ризикує стати ареною боротьби Радянського Союзу та Заходу. Головний герой, майор Куклінський, вирішує використати своє службове становище і розпочати співпрацю з ЦРУ США, постачаючи тим оперативну інформацію та таємні документи. Приємним бонусом стала присутність у фільмі Патріка Уілсона. Загалом, стрічка може сподобатися поціновувачам історичного та політичного кіно, хоча і бракує йому притаманної подібним картинам «шпигунської» фірмовості. Спробуйте!

Х КУДИ ПІТИ

ГУМОРИСТИ З «МАМА-ХОХОТАЛА»

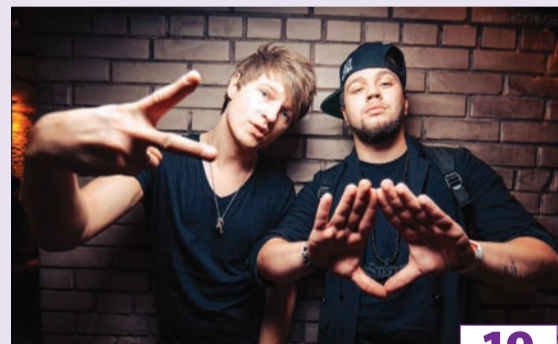
СМІШИТИМУТЬ ЛУЧАН

16
ВЕРЕСНЯ

Студія «Мамахохотала» у рамках Всеукраїнського туру завітає до Луцька. Гумористи завітають до міста 16 вересня. У цей день на сцені Волинського обласного драмтеатру о 19:00 розпочнеться виступ коміків. Квитки коштують від 80 гривень.

«СЕРЦЕ ДЖЕННІФЕР» СПІВАТИМЕ ДЛЯ МІСТЯН

19
ВЕРЕСНЯ

Вінницький гурт «Серце Дженніфер» 19 вересня виступить у пабі «ЛучеСк». Команда грає у стилі поп-рок. За її плечима виступи на відомих українських фестивалях. Творчість команди полюбилася меломанам за ніжне звучання та зворушливі слова пісень. Вхідний квиток – 30 гривень.

У ЛУЦЬКУ – ФЕСТИВАЛЬ «МАНДРІВНИЙ ВІШАК»

3-4
ЖОВТНЯ

Фестиваль театрів за межами театру «Мандрівний вішак» відбудеться у місті вдруге. Так, 3-4 жовтня до Луцька з'їдуться творці українського театру, яких об'єднує гостре відчуття нашого часу та прагнення до пошуку, повідомляє театр-студія «ГарМідЕр». Відповідно до концепції «театр за межами театру», колективи виступатимуть у непристосованих для показу спектаклів місцях.

Х ВЕЛОСПОРТ

БЕЛОМОЇНА ОТРИМАЛА
ОЛІМПІЙСКУ
ЛІЦЕНЗІЮ

Назар ТРИКУШ

Лучанка Яна Беломоїна завоювала бронзову медаль чемпіонату світу з маунтенбайку в Андоррі у найпрестижнішій дисципліні кросс-кантрі. Для Яни це був перший чемпіонат світу, де вона виступала в категорії еліта. У попередні роки спортсменка змагалася в категорії U-23.

Дистанція жіночої гонки складалася з шести кіл пересіченою місцевістю. Загальна протяжність траси – 25,2 кілометра. З перших хвилин своїм суперницям Беломоїна дала зрозуміти, що приїхала по місце на подіумі. Завдяки правильно розрахованим силам, на останньому колі Яна змогла скоротити відставання на «бронзові» 30 секунд і, обігнавши найближчих суперниць Катарін Пендрель з Канади і норвежку Гун-Ріту Далє, піднятися на переможній п'єдестал. Яна пропустила вперед лише Паулін Фаррен-Преве з Франції та Ірину Калєнтєву з Росії.

Зазначимо, що це перша медаль України на чемпіонатах світу з маунтенбайку. Крім того, Беломоїна оформила путівку на Олімпіаду в Ріо-2016.

«Я справді щаслива. Бронзова медаль на чемпіонаті світу – це фантастика. Мені надзвичайно приємно вибороти таку високу нагороду для своєї країни. Це був, напевне, мій найкращий день. Дякую всім уболівальникам за підтримку», – сказала після перегонів Беломоїна.

Нагадаємо, раніше олімпійські ліцензії отримали ще троє волинських спортсменів. Це веслувальники Юрій Вандюк, Андрій Рибачок та Марія Повх. А цими днями за право потрапити на головний турнір планети змагатимуться борці на чемпіонаті світу в Лас-Вегасі. У складі збірної України туди поїхали волинянки Юлія Ткач, Лілія Горішна, Оксана Гергель та Оксана Ващук.

Х ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ЛУЧАНИН ПЕРЕМІГ
НА ТУРНІРІ В ІТАЛІЇ

В Італійській Падії волинянин Максим Богдан виграв престижний легкоатлетичний турнір європейської серії з метання списа.

Вдалою у виконанні українця стала п'ята спроба, в якій він відправив снаряд на 77,88 метра. Друге місце здобув аргентинець Браїан Толєдо, який лідував до останньої спроби, – його результат 77,61 метра.

«Довелося конкурувати з відомими спортсменами, тому першим місцем дуже задоволений. Ми з тренером Володимиром Сахаруком, проаналізувавши мій виступ, вирішили, що він був дуже вдалий. А вже до змагань в Італії я не був готовий на 100 відсотків. Зараз маю кілька днів на відновлення і знову летітиму на турнір», – розповів спортсмен.

Наступними змаганнями для лучанина стане світова першість у італійському місті Рієті.

«КОРОЛЯ» З «КОРОЛЕВОЮ»
ПРИМИРИЛИ ВЕТЕРАНИ

КИЇВСЬКІ ВЕТЕРАНИ НА КЛАСІ ОБІГРАЛИ ВЕТЕРАНІВ «ВОЛИНІ» 2:1

Спільне фото ветерани зробили на початку гри, доки були сили посміхатися. Воно напевно історичне, бо стільки «зірок» на полі «Авангарду» ще не було.

Юрій КОНКЕВИЧ

Товариський матч ветеранів «Волині» й «Динамо» передував офіційній церемонії відкриття оновленого «Авангарду». Попри негоду, матч зібрав більшу кількість уболівальників, аніж середньостатистичний поєдинок чемпіонату України. І не дивно, бо стартові склади команд перевершили будь-які сподівання уболівальників.

До Луцька громадська організація ветеранів «Динамо» привезла надзвичайно титуловану команду. Власне, за визнанням головного тренера киян Володимира Мунтяна, у такому складі «динамівців» вперше з'явилися на публіці. Відразу 13 заслужених майстрів спорту приїхали до Луцька, три найзірковіші покоління «динамівців» вийшли на гру проти лучан – тих, хто здобував Кубок Кубків у 1975, 1986 рр. та кував перемоги 2000-х. В останній момент не зміг приїхати ще голкіпер Віктор Чанов, відтак у воротах увесь матч провів Всеволод Романенко, який колись захищав і ворота «Волині». Отож, за ветеранів «Динамо» зіграли: Безсонов, Юрій Мороз, Несмачний, Дем'яненко, Трошкін, Буряк, Літовченко, Косовський, Михайліченко, Кардаш, Дмитрулін, Яшкін, Насташевський, Радченко. Судячи із гри, принаймні чверть цього складу навіть сьогодні не загубилася б у будь-якій команді першої української ліги. Майстерність, як кажуть, не... На тренерській лаві у «Динамо» були Мунтян, Біба та Веремєєв – справжнє футбольне сузір'я кінця 1960-х – початку 1980-х рр.

Ще для одного «динамівця» минулої неділі відбулося повернення у футбольний

Луцьк. Йдеться про Анатолія Дем'яненка, який керував «Волиню» у 2012-2013 рр. Перед грою, до слова, Анатолій Васильович по-дружньому обійнявся з Віталієм Володимировичем.

«Волинь» на полі «Авангарда» вивів Віталій Кварцяний і опинився у центрі уваги всього стадіону, особливо трибуни «Д», на яку прийшли чи не в повному складі гравці основної команди. Вочевидь «хрестоносці» Шарпар і Шуст, Мемешев і Діденко спостерігали, як головний тренер виконує на полі власні ж задумки. Забігаючи наперед, скажемо, що тренер не розчарував уболівальників, для багатьох з яких стало відкриттям те, що він так вправно вирізує діагональні паси...

У воротах лучан грав Сергій Чабан, захист цементували Іван Польний, Андрій Петров, Василь Кохановський, Ярослав Комзюк. В основі також були Володимир Гашин, Віктор Мацюк, Володимир Гапон і

на вістрі атак вийшов Володимир Дикий. Згодом на заміни виходили Володимир Мозолюк, Віктор Попко, Геннадій Шухман, Дмитро Кварцяний, Сергій Богунов, Олексій Хвесик.

«Динамо» зіграло на контратаках, сподіваючись на захист та Романенка у воротах. І Всеволод не підвів своїх, він був кращим у гостей разом із наймолодшими Косовським та Несмачним. Найбільше дуелей кіпер «Динамо» виграв в одного з голеадорів «Волині» Володимира Дикого. Принаймні тричі Володимир Петрович не забив тільки «завдяки» Романенку.

Одна з основних дуелей відбулася в центрі поля, де Кварцяний грав проти Леоніда Буряка. То Віталій Володимирович встиг прокинутися між ногами пас Леоніду Йосиповичу, то Буряк жорстко поборовся за м'яча із Кварцяним... Були й претензії до арбітрів, підкати і територіальна перевага «Волині». Але два перші голи в матчі забили гості – після стрімких атак відзначилися Віталій Косовський і Геннадій Літовченко. Зауважимо, як добре асистували їм Несмачний з Михайліченком. Моментів у «Волині» було вдосталь, а лава запасних гостей була не такою довгою, як у господарів. Але це сталося тільки одного разу – Віктор Мацюк класно зіграв із Володимиром Гапоном й останній реалізував вихід сам на сам із Романенком – 1:2.

Господарі були близькими до серії пенальті, які мали пробивати у випадку нічиєї, але часу і сил у луцьких ветеранів на заключний штурм забракло. Отож, перемога залишилася за гостями – 1:2. А от увечері обидві команди відзначили зустріч спільним переглядом матчу збірних України та Білорусі. У ній перемогла улюблена усіма присутніми команда – 3:1!

Х ПРЯМА МОВА

Віталій Кварцяний перед матчем «зірок»: «Наш інвестор – Фонд «Новий Луцьк» – свого часу обіцяв реконструювати стадіон і дотримав слова. На перший погляд, здавалося б, то не така велика справа, але насправді отримав нове життя грандіозний легкоатлетичний комплекс. Бо король спорту – це футбол, а королева – легка атлетика. Тож ми поважали власним обов'язком об'єднати усі зусилля. Для футболістів це теж прекрасно, бо ми будемо вивчати можливості спортсменів. Окрім цього, Луцьк зарекомендує себе як місто, що буде приваблювати туристів та уболівальників для цікавих змагань».

Х ФУТБОЛ

ПІСЛЯ ПЕРЕРВИ –
«ОКСАМИТОВИЙ ВОЯЖ»

Павло ФІЛОНЮК

Волею календаря «Волинь» після перерви у чемпіонаті, у розпал «оксамитового» сезону виїздить на матч 7-го туру до Одеси. Один з аутсайдерів чемпіонату, «Чорноморець», таки повернувся на рідний стадіон, але не знає смаку перемог уже 19 матчів! При цьому оновлена після від'їзду Романа Григорчука до Азербайджану команда забила тільки 7 голів.

Х 7-й тур

11 вересня (п'ятниця):
«Металіст» – «Шахтар», 19.00.
12 вересня (субота):
«Олімпік» – «Говерла», 14.00;
«Динамо» – «Олександрія», 17.00;
«Металург» – «Дніпро», 19.30.
13 вересня (неділя):
«Сталь» – «Ворскла», 14.00;
«Чорноморець» – «Волинь», 17.00;
«Карпати» – «Зоря», 19.30.

До слова, минулої неділі одесити зустрілися в товариському матчі з новим клубом Григорчука і програли «Габалі» 0:2.

Стосовно кадрових переплетінь, то їх у «Волині» з «Чорноморцем» усталась. За одеситів грає лівий захисник Дмитро Немчанинов, а у лучан колишніх «моряків» відразу троє в основному складі – Сергій Політило, Анатолій Діденко і Олег Гуменюк. Щоправда, останнім двом, щоб зіграти проти колишніх одноклубників, треба одужати від травм. Як і багатьом іншим «волинянам» – Кобахідзе (він навіть не зіграв за свою національну збірну), Козьбану, Польовому.

А найгрізнішим у складі «Чорноморця», звісно, вважається Владислав Калітвінцев, орендований одеситами у «Динамо».

Отже, чекаємо неділі, 13 вересня, 17.00. ТБ-трансляція на каналі «2+2».

Х 20 ВЕРЕСНЯ «ДИНАМО» У ЛУЦЬКУ

Затверджено дати проведення і час початку матчів 8-го туру Ліги Парі-Матч. Луцька «Волинь» зустріне у ньому із київським «Динамо». Матч відбудеться у неділю, 20 вересня, початок о 17.00. Розклад усіх поєдинків туру такий:

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ
ПІСЛЯ 7-го ТУРУ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Динамо	6	5	1	0	11 - 2	16
2	Шахтар	6	4	1	1	12 - 5	13
3	Зоря	6	3	2	1	12 - 2	11
4	Дніпро	6	3	2	1	11 - 6	11
5	ВОЛИНЬ	6	3	2	1	9 - 8	11
6	Карпати	6	3	0	3	6 - 7	9
7	Ворскла	6	1	5	0	7 - 6	8
8	Металіст	6	1	4	1	7 - 6	7
9	Сталь	6	2	1	3	5 - 5	7
10	Говерла	6	0	5	1	5 - 7	5
11	Олександрія	6	1	2	3	2 - 5	5
12	Олімпік	6	1	1	4	3 - 10	4
13	Чорноморець	6	0	2	4	4 - 14	2
14	Металург	6	0	2	4	2 - 13	2

19 вересня (субота): «Шахтар» – «Сталь», 17.00; «Ворскла» – «Олімпік», 19.30; «Металург» – «Металіст», 19.00.

20 вересня (неділя): «Говерла» – «Чорноморець», 14.00; «Олександрія» – «Карпати», 17.00; «Волинь» – «Динамо», 17.00; «Дніпро» – «Зоря», 19.30.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

Монастир шариток – пам'ятка, яка розташовується на вулиці Кафедральній у Луцьку. За словами дослідників, її збудовано на рештках попередньої кам'яної споруди у XVI столітті. Спочатку тут розміщувалися капітула, канцелярія, кафедральний архів. Також у цих приміщеннях був шпиталь Святого Духа. При кафедрі діяла Троїцька

латинська школа, де, зокрема, навчався Іван Вишенський. У 1829 році єпископ Каспер Цецишовський скерував до Луцька представницю ордену шариток. Для опіки їм одразу було передано сиротинець «Ангеліка» та шпиталь для старців. Діяльність шариток зосереджувалася навколо догляду за людьми у цих установах та їхнього виховання. Іншу частину приміщення займала школа.

Деякий час тут діяла гімназія. У ній викладав Пантелеймон Куліш. З 1860 року почало діяти початкове училище, де бував Тадеуш Чацький. У 1866 році монастир шариток у Луцьку закрили. Приміщення певний час використовували як школу. Зараз тут адміністрація Луцької дієцезії Римокатолицької церкви. Ліве крило будівлі (біла дзвіниці) є одним із найстаріших споруд Луцька.

Дорожня поліція перейшла на нові методи роботи. Щоб радар показував більше, вони біжать назустріч автомобілю ще швидше.

Шеф – секретарці:
– Що ви робите в неділю?
Секретарка (з надією в голосі):
– Нічого.
– Тоді дозвольте вам нагадати, що сьогодні не неділя!

Медсестра – хворому:
– Досить дивитися телевизор, час у ліжку.

Хворий:
– А нас не застукують?

Вовочка розповідає однокласнику:
– Учора батько мене двічі побив.
– За що?
– Перший раз – коли я показав йому щоденник. А там погані оцінки та зауваження! А другий – коли він зрозумів, що це його старий щоденник.

Чоловік і дружина гуляють у парку.
– Люба, прошу тебе, постарайся видаватися щасливою.
– ?!
– Жінка, яка йде нам назустріч, – моя перша дружина.

– Тату, ти хотів хлопчика чи дівчинку?
– Я хотів маму.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

<p>ПРОДАЮ</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24. ◆ Клей ПВА вагою 10 кг. Тел.: (098) 262-43-97. ◆ Безфосфатний пральний порошок (0+ міс.) для дитячої білизни та одягу. Гіпоалергенний та клінічно протестований. Повністю виполіскується і не залишається на одязі та пральній машинці. Ціна 300 грн за 4 кг (концентрат). Тел.: (099) 228-77-79. ◆ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75. ◆ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12. ◆ Шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75. ◆ Телевізор «Електрон», диван та кухню б/в. Тел.: (098) 262-43-97. ◆ Нову пральну машинку «Ауріка 101» (напівавтомат) та кольоровий телевізор «Фотон» у хорошому стані. Тел.: (095) 602-01-72. ◆ Вікна дерев'яні нові розмірами 130x100 і 170x170 та двері нові з коробкою 2 шт. Тел.: (098) 262-43-97. 	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Стелажи до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12. ◆ Нову пральну машину «Волна». Чудовий варіант для сільської місцевості. Адаптована сама пере і віджимає білизну навіть за відсутності водогону. Ціна помірна. Тел.: (050) 716-15-04. ◆ Бруківку-камінь (шашку), чорний, базальтовий. Розмір 5x5, 7x7, 10x10x5 см. Ціна 90 – 115 грн/м². Тел.: (050) 378-84-38. ◆ Весільну сукню 44-48 розміру з корсетом у хорошому стані. Ціна – 1000 грн. Можливий торг. Тел.: (099) 228-77-79. ◆ Швейну машинку «Чайка» з тумбочкою та холодильником «Дніпро-2». Тел.: 71-10-82, (095) 303-75-00. ◆ Підсвічник настільний з латуні, точений, на 7 свічок. Ціна: 800 грн. Тел.: (095) 418-49-08. ◆ Дерев'яні вікна закленні б/в, дерев'яну вішалку з тумбою для взуття і ковану шашличницю. В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71. ◆ Шашличницю ковану ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36. ◆ Холодильник б/в. Тел.: (050) 438-34-75. ◆ Сервант нового зразка (колір махонь). Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71. 	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Підсвічник на 7 свічок. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30. ◆ Зерновий комбайн MF-186, готовий до сезону. Тел.: (050) 642-14-50. ◆ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12. ◆ Квартиру в центрі Луцька, 52 м². Тел.: (063) 451-40-68. ◆ Шафу, стіл, крісла дерев'яні та вішак. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30. ◆ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68. ◆ Приватизований цегляний гараж з утепленим переkritтям у гаражному кооперативі «Стір-3» (район Електроапаратного заводу, вул. Дубнівська). Повний пакет документів. Гараж у відмінному стані. З оглядовою ямою та трьома підвальними окремими приміщеннями. Ціна договірна. Тел.: (050) 522-28-07, (050) 951-82-98, (097) 901-32-58. ◆ Земельну ділянку під забудову в селі Лаврів Луцького району, 0,20 га. Вихід до озера, поруч церква, школа. Є газ і світло. Ціна договірна. Тел.: (095) 418-49-08. ◆ Приватизовану ділянку, дачний кооператив 	<p>«Озерце», 0,06 га. Ціна договірна. Тел.: (095) 893-67-81.</p> <p>ПОСЛУГИ</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ Багетна майстерня «Рамка» пропонує оформлення в рами вишивок, картин, фото, дзеркал, постерів, подяк. Тел.: (066) 470-60-90, (099) 628-54-00. ◆ Фірма «Пліт». Виготовлення кованих виробів, продаж елементів, сітка для огорожі, зварна сітка. Тел.: (050) 672-24-55. ◆ Виготовлення інформаційних стендів для шкільних та дошкільних закладів, вузів, коледжів та інших навчальних та адміністративних установ. Тел.: (099) 732-85-98, (098) 919-40-01. <p>РІЗНЕ</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ Віддам гарних кошенят (хлопчик і дівчинка). Невибгливі до їжі, привчені до лотка. Тел.: (097) 167-71-44.
--	---	---	--

Подати оголошення можна за номером телефону: **788-005** або написати нам на поштову скриньку: hroniky.reklama@gmail.com

Коротка японська поезія	Пожила для худоби	Як звали підприємця Форда?	Композитор ... Кальман	Зверхній аристократ	Неоджене яблуко
Хижий птах, живиться комахами	1	Тремтіння тіла	Змієподібна риба	... Брегвадзе, народна артистка	Сульфат міді в одному слові
Край городу	Народна назва зорі	Вихоплювання речі	Теж люфт, але по-нашому	Древлянське місто в Україні	Зарості гнучких кущів
Зав'язані в хустку речі	Об'єднаних націй спільнота	Ведуча «Світських хронік»	І удав, і шарф	Місто на півночі Туреччини	Актор ... Калніньш
Постріл, вибух простою мовою	Глибока морська затока	Також знає як юшка	Олександр, але не Шура	Гурт Юрія Шевчука	Полум'яний веддський бог
2	Рушій поршня	Морська анемона	Темна мазь для взуття	Зародок гриба	«Цар» більшовиків
Горілка зі Сходу	Фасон для рукава	Час, коли скоромне їсти зась	Відбиток ноги	Типова літня ознака	Щире, доземне в'тання
Генріх Корнеліус із Нетсгайма	Учасник скандалу у «Вотергейті»	Держава на місці імперії інків	Брат гака, кузен багра	Латвійський столярний град	Удар пташиного дзьоба
Маляр і графік на ім'я Анрі	Крива й гостра зброя османа	Гроші з ірану, Ємену	Відмітна риса	Сікорський, авіатор	Покрив дерева

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД
від 3 вересня 2015 року

П	Р	Е	А	М	Б	У	Л	А	Ф	А	Н	А	Т	И	З	М	Б
А	В	Р	У	К	І	А	Б										Е
Б	Р	А	Т	Ч	И	К	Н	Л	І	Г	В	О					Н
О	У	Л	А	К	Т	С	Е	Л	І	М	І	Т					З
А	П	Б	И	К	І	Г	Л	І									А
Ф	О	Р	Т	Е	О	Х	І	Р	А	Л	У	Ч	О	К	І	А	Н
Е	А	Т	Е	М	А	М	А	Р	К	І	Б	Л	І	С			
К	И	В	О	К	Д	Р	А	К	О	К	А	Д	Р	З	О		
Т	А	А	З	И	І	Р	А	Р	К	Е	К	С					
А				В	І	Д	Г	У	К	Т	У	Г	А	Р			
Ц				Р	Р	А	У	Т	І	Ш	Л	А	Г				
І				З	Е	Б	У	Б	Е	Н	Д	Л	Е	Т	А		
Я				Н	П	Л	О	Щ	А	Л	Ю	Т	Е	Р			
Ф	О	Н	О	Г	Р	А	М	А	К	І	А	Р	К	І	О	Р	Т

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»

Редактор Андрій Лулич

Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1Б, 2-й пов., оф. 2-16

Контакти: (0332)788-005, hroniky@gmail.com, www.hroniky.com

Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.

Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень. Обсяг – 4 друк. арк.

ТзОВ «Експрес Медіа Друк»
81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5
Наклад 10 000 прим. Замовлення: 21605.

З приводу розміщення реклами звертайтеся:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com

Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів:
pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua

Х www.hroniky.com **ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ**

МОНОЛОГИ ЧЕПИНОГИ

facebook.com/vitalii.chepynoga

Насправді між Україною і Російською Федерацією сьогодні оптимальні стосунки... Раніше як було? Всякі умовності, недоговорки, еквівоки, подібні «братської дипломатії» і взаємна «братська» недовіра... Лицемірство та нещирість... А сьогодні одна криштална і чиста як слеза відвертість:

– Когда вы вернете нам деньги?
– Та йдіть ви...!
Красота ж!

Моя позиція... Ага, всього було. То Крим здали, піда..., то Ліпецька фабрика, то Саакшвілі... Одна пошлость кругом і зміна тяжола... Жиди...

Короче, так. Петрові Порошенку, Арсену, Турчинову і т. д. дісталася напіврозвалена країна, що лежала в руїнах. І проти них в цей час – Молох і урод з однією з найбільших армій у світі. Окрім того, у нас в цей час було приблизно десять солдатів і тридцять генералів. І пістолет... Ржавий... Один... Не – три...

Попри все, вони якось вистояли. І повилися більше-менше гідно. Принаймні, значно більш гідно, ніж деякі тут «експерти». А болтять – не мешкі ворочать.

Цікаво, а куди люди дівали свої думки до винайдення «Фейсбука»? Невже весь оцей хлам просто лежав у голові?

У Севастополь привезли мощі адмірала Ушакова... Дивна країна. На мощах помішана по саме не могу. Як восттавшіє із ада якісь... Один час там даже правили мощі (Брежнев, Черненко). І на головній площі страни тоже мощі лежать, в мавзолеї...

Царські мощі, старечі якісь мощі... У магазині тоже, помню, мощі продавалися в основном, бо м'яса не було ше тоді... Або в Стамбулі: невелика черга в Голубу мечеть...

Баба з Росії: «А мощі там є?» – «Нема...» – «То ми не підем сюди...» В обцим, мощна культура і страна мощна...

Це, мабуть, якось знедоїданням пов'язано: надо лизнуть кость!

Тягають ті кості од Калініграду до Владівостока, няк вгамуватися не можуть... Дух адмірала Ушакова негодує: оставте мене в покої, наконец... Не – возьать дали собі... Хай розвликаються... «Сегодня в Ялту привезут уши адмірала Ушакова... і копита маршала Конева»... Приходьте в гости – у нас свіжі кості...

ВАКХАНАЛІЯ

Путін назвав те, що відбувається в Україні, вакханалією... Ну що тут сказати? Деє він правий... Вакханалія у нас в крові. Вертеп, колядка, Івана-Купала, Мавка лісова, Хома

Брут... Січ, уряд Тимошенко, Гоголь, «Ніч перед Різдом»... Демократія у її чистих первісних, довольтерівських формах. Вижимка, квінтесенція... Категоричне несприйняття будь-якого регламенту і режиму. Свобода... Поле і дикий степ... Тут ніколи не було «табелі о рангах»... Кінь і шабля, курінь – ото й увесь порядок...

Ми ніколи не ходили строем... Навіть Шелест і Щербицький були компартійними «тоталітарними дисидентами» в СРСР, тими, кому «віри немає» до кінця... Націоналісти... Довженко... Мовчав, але не «помалкував»... Голосо мовчав... Ми не сприймаємо тоталітаризму на генетичному рівні... Єдине тотальне, що у нас прижилося, – це тотальний футбол Лобановського-Кройфа, та й то не надовго... Павличко і Драч, Сосюра і Рильський, Тичина... «Ленін і партія» – да... Але це так, на публіку... В глибині душі і справжнє

– Сагайдачний і «Любіть Україну»... Невиліковні... Безнадьожні... Сорочку мати вишила мені... Лічне. Своє... Червоні і чорні нитки – це поза системою політичних координат... Це важливіше, ніж будь-що...

Ми навіть терплячі... Самі форми нашого українського життя закликають до терпимості. Свиня довго росте, а з'їдається за два дні... Картоплю треба цілий день садить, а потім цілий день збирати, і носить у погріб... Пшениця, поле, город, бур'ян... Коса, мантачка... Розміреність, повільність... Споглядання... Річка тече, хай тече собі... Лежать у траві і дивиться в небо. Довго і бессмысленно. Хто літав літаком, той знає... Тільки над Україною такі хмари – 3D... Та й вообща не хочеться заводиться ні з ким ні за що... Навіщо?

З іншого боку, я пригадую, що тільки ми могли залізи на край верби і стрибнути з неї у воду головою вниз, абсолютно не знаючи, глибоко там чи мілко... Жодного разу ніхто не вбився і не втонув. Верба не зраджує...

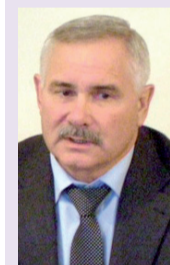
Ми – такі собі мирні люди... До пори до часу...

Але ми не звикли до того, коли до нас додому хтось приходять і починає нас убивати... Це нам – непонятно... Ми обіжаємся на це...

Колись дуже сильно давно, я це пам'ятаю через марево літ, як у сні... На луг привезли величезного бика з кільцем у носі. Мені, може, років чотири було тоді, але врізалось в пам'ять назавжди... Я не пам'ятаю за що, але якийсь чоловік цього бика дуже сильно бив палицею, бо бик нікуди не хотів йти... Він бив його так, що бик через біль вирвав кільце з носа, визволився і придавив чоловіка до землі. Той мужик втратив свідомість... Бика відтащило двадцять людей вбік, зв'язали його мотузками і цепами, та й сам він заспокоївся трохи на почві месті... Його вже відвели в сторону, а постраждалий чоловік поволі піднявся на ноги... І коли бик побачив, що його ворог і досі живий, він порозкидав свої «бодігардів», як ганчірки, перервав мотузку і цепи, вирвався, догнав мужика того і задавив об землю головою. Тепер уже окончательно... На смерть...

Таке... Така вакханалія у нас буває... Причом всігда... Це не притча, просто...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 11 – 17 ВЕРЕСНЯ

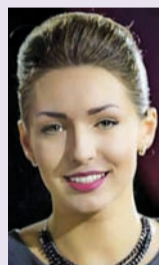
ОВЕН (21.03 – 20.04)
Віктор Сапожніков (8 квітня 1954 р.)
Міський голова Нововолинська

Очікуйте випадкової зустрічі із впливовими особами, бо тільки це може продовжити вашу «застійну еру». Варто узятися за підготовку нових планів із досягнення довгострокових цілей. Робота може затягнутися, тому нічого не плануйте на найближчі два місяці.

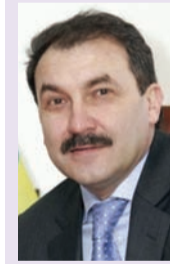
ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Ігор Коцан (14 серпня 1960 р.)
Ректор СНУ ім. Лесі Українки

Цього тижня важливо відчувати себе на висоті. Піклуватиметеся тільки про розв'язання фінансових питань. Не забувайте про традиційне – намагання відволіктися від суєти, узявшись за щось приємне.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Галина Падалко (24 листопада 1995 р.)
Громадська активістка, телеведуча

Остерігайтеся продюсерів, які теми дарують. Цього тижня муситимете лавірувати між Сциллою напівправди та Харібдою піару. Тому зорі радять вчитися, вчитися і ще раз чужого навчатися. Імовірно, поєднаєте математику зі стилістикою.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Олександр Башкаленко (16 травня 1961 р.)
Депутат Волинської облради

Нічого приємного із нової спроби підняти голову не буде. Її, голову, сприймуть за гідру і рубатимуть мечем, косяю і вилами. Спробуйте повернутися на хвилі незадоволення. Найімовірніше, хвиля накриє й вас.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Валентин Вітер (4 вересня 1973 р.)
Голова Волинської облради

Турбуватиме регіональний розвиток, питання децентралізації владних повноважень, реформи місцевого самоврядування та проведення місцевих виборів, диференціація та інші аббревіатурні провокації. Тих, у кого слабкі нерви, до вас ліпше не пускати.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Анатолій Грицюк (2 січня 1955 р.)
Депутат Волинської облради

Доведеться змінювати усталений імідж, бо ваш новий кумир не з косяю, а з вилами. Сільську тему розкриєте блискуче, зорі та нові друзі у цьому не сумніваються. Розслабтеся і грайте старими методами.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Андрій Козюра (6 червня 1979 р.)
Депутат Луцької міськради

Шукатимете пристань, яка захоче пришвартувати вашу яхту капітана Врунгеля. Назву плавзасобу нагадувати зорі не хочуть... Зустрінетеся з людьми, які вас колись підтримали. Розмова буде серйозною.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Роман Бондарук (7 жовтня 1979 р.)
Депутат Луцької міськради

Цей день принесе удачу фахівцям у сфері реклами, маркетингу та філології. Муза натхнення принесе надзвичайні ідеї. Обігнати конкурентів вдасться завдяки збігу обставин – ви вилізете нарешті із соціальних мереж.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Сергій Кудрявцев (25 січня 1971 р.)
Екс-заступник голови Волинської ОДА

Місто здригнеться, наче від вибуху гранати, дізнавшись новину про вас. Нічого нового цього тижня у вашому образі не зміниться, бо свободу ж не спинити. Вважатимете себе третім незайвим. Сні збуваються, тому будьте обережними із мріями на ніч.

РАК (22.06 – 23.07)
Олена Голєва (11 липня 1980 р.)
Депутат Луцької міськради

Після приємних клопотів вас знову затягне кармічна трясовина борсання в поміях і брудній білизні. Маєте небагато часу вирішити, чи потрібно вам це. Зорі дали тиждень на роздуми. Варто яскравіше одягнутися і підкреслити свої принади.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Святослав Боручук (28 жовтня 1971 р.)
Депутат Волинської облради

Шукатимете нові обрії для енергії, яка фонтануватиме від вас. Не варто ні з ким сперечатися. Влаштуйте тиждень релаксу – увечері вирушайте магазинами і закладами громадського харчування, аби підняти настрої.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)
Голова Волинської ОДА

Тиждень сумнівів та конструктивної розчуленості: Рибам не варто відстоювати свою точку зору, це може викликати конфлікт. Нерозуміння з боку керівництва може завести в глухий кут. Найкраще узятися за спокійну і монотонну роботу, яка забезпечить стабільність.